

இலங்கை

இலங்கை, ஏறக்குறைய 21 மில்லியன் மக்களைக் கொண்ட அரசியல் யாப்புக்குட்பட்ட பல்கட்சிக் குடியரசாகும். 2005ஆம் ஆண்டு ஆறு வருட காலத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷவுடன், 2004ஆம் ஆண்டு, ஆறு வருட காலத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட பாரானுமன்றம் பதவியிலிருந்து அரசியல் யாப்புசார் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளும். இத்தேர்தல்கள் பொதுவாக, சுயாதீனமாகவும் நியாயமாகவும் நடத்தப்பட்டன வென்று சர்வதேச அவதானிப்பாளர்கள் குறிப்பிட்டனர். அரசாங்கம், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடன் (LTTE), இருபத்தைந்து வருடங்களாக ஆயுத மோதலில், ஈடுபட்டு வந்துள்ளது. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடன் 2002ஆம் ஆண்டில் செய்யப்பட்ட போர் நிறுத்த உடன்படிக்கையை (CFA), ஜனவரி 16ஆந் திகதியன்று அரசாங்கம் விலக்கிக்கொண்டது. அவ்வருடத்தில் மோதல் தீவிரமடையலாயிற்று. குடியியல் அதிகாரிகள், பொதுவாக, பாதுகாப்புப் படைகளின் மீது, பயனுறுதிவாய்ந்த கட்டுப்பாட்டைப் பேணிய அதே வேளையில், பாரதுரமான மனித உரிமைகள் மீறல்களுக்குப் பொறுப்பென நம்பப்பட்ட துணை இராணுவக் குழுக்களுடன் அரசாங்கம் நெருக்கமாக இணைந்திருந்ததென்று அவதானிப்பாளர்கள் கருதினார்கள்.

ஆயுத மோதல்கள் தீவிரமடைய, மனித உரிமைகள் மீது அரசாங்கம் கொண்டிருந்த மதிப்பு நலிவுற்றது. மொத்தச் சனத்தொகையில் தமிழர்கள் 16 சதவீதமாக மட்டும் இருக்க, கொலைகள், காணாமற்போதல் போன்ற மனித உரிமைகள் மீறல்களுக்குட்பட்டவர்களுள் மிகப் பெருந்தொகையானோர் தமிழ் இளைஞர்களேயாவர். அரசாங்கம் அறிய, இயங்குவதாக நம்பப்படும் துணை இராணுவத்தினராலும் ஏனையோராலும் மேற்கொள்ளப்படும் சட்ட விரோதமான கொலைகள், இனந்தெரியாத குற்றவாளிகளினால் செய்யப்படும் கொலைகள், அரசியல் ரீதியாகத் தூண்டப்பட்ட படுகொலைகள், அரசாங்கத்துடன் தொடர்புபட்ட துணை இராணுவப் படை தொடர்ந்தும் பிள்ளைப் படைவீரர்களைப் பயன்படுத்துதல், ஆட்கள் காணாமற்போதல், தன்னிச்சையாகக் கைது செய்தலும் தடுத்து வைத்தலும், மோசமான சிறைச்சாலை நிலைமைகள், நியாயமான பகிரங்க விசாரணை மறுக்கப்படுதல், அரசாங்க ஊழல்கள், அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தளவில் ஒழிவுமறைவற்ற தன்மை காணப்படாமை, நடமாடுவதற்கான சுதந்திரம் மீறப்படுதல், சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான பாரபட்சங்கள் போன்றவற்றை நம்பத்தக்க அறிக்கைகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. அரசாங்கத்திற்குச்சார்பான துணை இராணுவக் குழுக்கள், குடிமக்களுக்கெதிரான ஆயுதத் தாக்குதல்களில் ஈடுபட்டமையும், சித்திரவதை, ஆட்கடத்தல், ஆட்களைப் பனயக் கைதிகளாகப் பிடித்தல், தண்டனையிலிருந்து விலக்கீட்டு உரிமை இருப்பதால் அச்சுறுத்திப் பிடுங்கியெடுத்தல் என்பன பற்றி நம்பத்தகுந்த விதத்தில் குற்றஞ்சாட்டப்படுகின்றது. இவ்வருடத்தில், எந்தவோர் இராணுவ, பொலீஸ் அல்லது துணை இராணுவ அங்கத்தவரேனும், உள்ளூரில் இடம்பெறும் மனித உரிமைகள் துபிரயோகத்திற்காகக் குற்றத்தீர்ப்புப் பெறவில்லை. அரசியல் யாப்பின் கீழ், அவசியமான, அரசியல் யாப்புச் சபையை, நிறைவேற்றியுத்துறை நியமிக்கத் தவறியது. எனவே, மனித உரிமைகள் ஆணையம், இலஞ்ச ஆணையம், பொலீஸ் ஆணையம், நீதிச் சேவை ஆணையம் என்பன போன்ற முக்கிய நிறுவனங்களுக்கு, சுதந்திரமான பிரதிநிதிகளை நியமித்தலுக்கு இது தடையாக அமைந்துள்ளது.

ஜக்கிய அமெரிக்கா, இந்தியா, ஐரோப்பிய ஒன்றியம், கனடா ஆகிய நாடுகளில் தடை செய்யப்பட்டுள்ள, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் என்ற பயங்கரவாத இயக்கம், நாட்டின்

வடக்கில், அளவில் சுருங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு பிரதேசத்தின் மீது கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள், தாக்கிப் பெருந்தொகையான குடிமக்களைக் கொண்றனர்; சித்திரவதை, தன்னிச்சையாகக் கைது செய்தல், தடுத்து வைத்தல் போன்ற செயல்களில் ஈடுபட்டனர்; நியாயமான பொது விசாரணைகளை மறுத்தனர்; மக்களின் தனிமைத் தலையிடா நிலையில் தலையிட்டனர்; பேச்சுச் சுதந்திரம், பத்திரிகைச் சுதந்திரம், ஒன்றுகூடும் சுதந்திரம், ஒன்றுசேரும் சுதந்திரம் என்பவற்றை மறுத்தனர். பின்னைகள் உட்பட நிர்ப்பந்தமாக ஆட்சேர்த்தனர். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள், பிரதேசங்களில், குறிப்பாகத் தாம் கட்டுப்படுத்தாத தெற்கில், குடிமக்கள் பிரயாணங்களை செய்த பஸ்கள், புகையிரதங்கள் உட்பட இராணுவத்தையும் பொதுமக்களையும் இலக்காகக் கொண்டு தாக்குதல்களை மேற்கொண்டனர். அரசியற் கொலைகளையும் நடத்தினர்.

மனித உரிமைகளுக்கு மரியாதை

பிரிவு 1. பின்வருவன தொடர்பான சுதந்திரம் உட்பட, தனி ஆளின் மேன்மைக்கு மதிப்பு

அ. தன்னிச்சையான அல்லது சட்ட விரோதமான கொலைகள்

அரசாங்கம் அல்லது அதன் கையாட்கள், தன்னிச்சையான அல்லது சட்ட விரோதமான கொலைகளை மேற்கொண்டமை பற்றி, மிகப் பல அறிவித்தல்கள் காணப்பட்டன. இவ்வாண்டில், அரசாங்கப் பாதுகாப்புப் படையினருக்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்குமிடையில் நடந்த மோதல்களின் பயனாக ஏற்பட்ட பல்லாயிரக்கணக்கான இறப்புக்களில் ஏற்ததாழ 800 பேர் குடிமக்களாவர் என்று கண்காணிப்பு அமையங்கள் அறிவித்துள்ளன. மக்கள் செறிந்து வாழும் பிரதேசங்களில் பீரங்கிப் படையினர் சுடுதல், வான்வழிக்குண்டு வீச்சு, நிலக் கண்ணிகள், வேறும் இராணுவச் செயற்பாடுகள் இவற்றுள் அடங்கும். குறிப்பிடத்தக்களவு குடிமக்களின் இறப்புக்கள், நீதி முறைக்குப் புறம்பானவை என்பன போன்றவை தனிப்பட்ட சம்பவங்களில் இடம்பெற்றவையென சர்வதேச அமையங்கள் குறிப்பிடுகின்றன¹. எனினும், தாம் முறைப்பாடுகளைப் பதிவு செய்தால், பழிவாங்கல்கள் ஏற்படும் என்ற பயத்தினால், குடும்பங்கள் இச்சம்பவங்களைப் பதிவு செய்யாததால், இரண்டு பக்கங்களிலும் இடம்பெறும் இத்தகைய கொலைகள் பற்றிய நம்பகமான புள்ளிவிபரங்களைப் பெறுவது கடினமாக இருக்கின்றது. பல்வேறு அமையங்களினால் அறிவிக்கப்படும் தொகைகள் பரந்த அளவில் வேறுபடுகின்றன. காணாமற்போனவர்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டோருள் பெரும்பாலானோர், உண்மையில், கொல்லப்பட்டுவிட்டனர் என்றே அரசாங்கச்சார்பற்ற அமையங்கள் (NGOs) நம்புகின்றன.

அரசாங்கச்சார்பற்ற அமையங்களின் ஊழியர்களும் வேறு, மனிதாபிமானீதியில் உதவி வழங்கும் ஊழியர்களும் இனந்தெரியாத தாக்குவோரினால் கொல்லப்படுகிறார்கள். செப்பெட்ம்பா மாதம் வரை கொல்லப்பட்ட பதினொரு அரசாங்கச்சார்பற்ற அமையங்களின் ஊழியர்களுள்ளும் மனிதாபிமான ஊழியர்களுள்ளும் நான்கு பேர் காணாமற் போனதாகவும் பத்துப் பேர் கைது செய்யப்பட்டதாக அல்லது தடுத்துவைக்கப்பட்டதாகவும் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

.:பெப்ரவரி 17ஆந் திகதியன்று, மோட்டார் சைக்கிளில் வந்த இருவர், அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள, இல்ல தேவாஸய மன்றத்தின் ஆயர், நீல் சம்ஸனைக் கொன்றனர். பொலீஸார், முன்று ஊர்காவற் படையினரையும் ஒரு வணிகரையும் கைது செய்தனர். வருட முடிவில், விசாரணை தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருந்தது. ஏப்ரில் மாதத்தில், வடக்கில், தமிழ்மீழ் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழிருந்த ஒரு பிரதேசத்தில் கிளேமோர் கண்ணி வெடியொன்று வெடித்ததன் விளைவாக, மனித உரிமைகள் பற்றிய வட - கிழக்குச் செயலகத்தின் தாபகரும் பணிப்பாளருமான வணக்கத்துக்குரிய எம். எக்ஸ். கருணாரத்தினம் கொல்லப்பட்டார். சுற்றுக்காவல் புரியும், வேவு பார்க்கும் தூர வீச்சு இராணுவத்தினரே இக்கொலையைப் புரிந்தனரென்று, தமிழ்மீழ் விடுதலைப் புலிகளின் மூலாதாரங்கள் கூறுகின்றன. இந்த மரணம் பற்றி இன்னமும் நீர்வு காணப்படவில்லை.

தமிழ்மீழ் விடுதலைப் புலிகளுக்கெதிராகப் போர் செய்வதில் தனது இராணுவத்திற்கு உதவுவதற்காக, அரசாங்கம், துணை இராணுவக் குழுக்களைப் பயன்படுத்தியது. தமிழ்மீழ் விடுதலைப் புலிகளிடமிருந்து பிரிந்து சென்ற கிழக்குத் தளபதிகளான விநாயகமூர்த்தி முரளிதரன் என்னும் ஷகருணா', சிவநேசத்துரை சந்திரகாந்தன் என்னும் ஷபிள்ளையான்' என்போரின் தலைமையின் கீழ் இயங்கும் தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகள் (TMVP), பெரும்பாலும் கிழக்கிலேயே செயற்பட்டனர். தேர்தல்களைத் தொடர்ந்து, மே மாதத்தில், கிழக்கு மாகாண சபையின் முதல் அமைச்சராக, பிள்ளையான் பதவிப் பிரமாணஞ்செய்தார் ஓக்டோபர் மாதம் 7ஆந் திகதி, கருணா, பாரானுமன்ற அங்கத்தவராக நியமிக்கப்பட்டார். சமூக சேவைகள், சமூக நலன் அமைச்சர் டக்லஸ் தேவாநந்தாவின் தலைமையில் இயங்கும் ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி (EPDP), யாழ்ப்பாணத்திற் செயற்பட்டது. இவ்வருடத்தில், தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகள் அல்லது ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி என்பவற்றுடன் தொடர்புற்றவர்கள் என்று சந்தேகிக்கப்படும் இனந்தெரியாதோர், குடிமக்கள் பலரைக் கொன்றும் தாக்கியுமள்ளனர். அரசாங்கத்திற்குச் சார்பான, ஏனைய துணை இராணுவப் படையினர் அதிகரித்துவரும் விதத்தில் மன்னாரிலும் வவுனியாவிலும் செயற்படுகின்றனர்.

நொவெம்பர் மாதம் 14ஆந் திகதி, பிள்ளையானின் தனிப்பட்ட செயலாளர், குமாரசுவாமி நந்தகோபன் என்னும் ஷரகு', கொழும்பிற்கருகில் கொலை செய்யப்பட்டார். பிள்ளையானின் பகையாளியான, தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகளின் தலைவனான கருணாவின் ஆதரவாளர்களே இக்கொலைக்குக் காரணமென சில அவதானிப்பாளர்கள் கூறியபோதிலும், எதிர்க்கட்சி அரசியல்வாதிகள் இச்சம்பவத்திற்கு, இராணுவத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட குழுக்களே காரணம் என்று கூறினார்கள்.

விசாரணை ஆணையத்தின் (CoI) விசாரணைக்குட்பட்டுள்ள, பல, உயர் மட்டக் கொலைகள் தொடர்பாக, மிகச் சொற்ப அளவு முன்னேற்றமே ஏற்பட்டுள்ளது. 2007ஆம் ஆண்டில், ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷி விசாரணை ஆணையத்திற்கு உதவுவதற்காகவும் அதன் முன்னேற்றத்தைக் கண்காணிப்பதற்காகவும் புகழ்வாய்ந்தோரைக் கொண்ட சர்வதேசச் சுயாதீனக் குழுவொன்றை (ஜஜபுநி) அழைத்தார். விசாரணை ஆணையம் முன்று வழக்குகள் தொடர்பாகச் சாட்சிகளைச் செவ்வி கண்டு, முறைசார் பொது வழக்குக் கேட்டலை நடத்தியது. வேளி நாடுகளுக்கு ஓடிய, பாதுகாக்கப்பட்ட சாட்சிகளும் விடியோ இணைப்பினுடாகப் பகன்ற சான்றுரைகளும் இதில் இடம்பெற்றன. எப்படியிருப்பினும், புகழ்வாய்ந்தோரைக் கொண்ட சர்வதேசச் சுயாதீனக் குழுக்களின்படி, சாட்சிகளுக்குப் பயனுறுதிவாய்ந்த பாதுகாப்பின்மையும்

புலன் விசாரணையை நடத்திச் செல்வதில், சட்டத்துறை நாயகத்தின் அலுவலகத்தின் வகிபங்கு தகுந்த விதத்தில் அமையாமையும் புலன் விசாரணைகளுக்கு இடையூறாக இருந்தன. மார்ச் மாதத்தில், குற்றவாளிகளை இனங்காண்பதற்கு அவசியமான ஷார்சியல், நிறுவனமய உறுதிப்பாடு காணப்படாமை', ஷதொடக்கப் புலன் விசாரணைகளைப் பயனுறுதியற்றாகச் செய்த, நீதி தொடர்பாக, திட்டமிட்ட வகையிலமைந்த தவறுதல்களையும் தண்டனைகளையும் வெளிப்படுத்தாமை' என்பவற்றை எடுத்துக்காட்டி, புகழ்வாய்ந்தவர்களைக் கொண்ட சர்வதேசச் சுயேச்சைக் குழு தனது பணியை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தது.

:பிரான்ஸ் நாட்டு அரசாங்கச்சார்பற்ற அமையமாகிய, பசிக்கெதிரான செயற்பாடு (ACF), என்ற தாபனத்தின் 17 உறுப்பினர்கள், கொலை நிறைவேற்றறுப் பாணியில், 2006 ஆம் ஆண்டு கொலை செய்யப்பட்டமைக்குப் படையினரே காரணம் என்று, விசாரணை ஆணையத்தின் முன் வைக்கப்பட்ட நம்பகமான சான்றுகள் குற்றஞ்சாட்டின். வருட இறுதி வரை, எவரும் கைது செய்யப்படவில்லை. பாதுகாப்புப் படையைச் சேர்ந்த ஐந்து தனித்தனி உறுப்பினர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடும் வகையில் சான்றுரை இருந்தபோதிலும் கூட, திருகோணமலையில் கொல்லப்பட்ட ஐந்து தமிழ் மாணவர்களின் வழக்கில் விசாரணை ஆணையத்தின் புலன் விசாரணையின் மூலம் எவ்விதமான முடிவும் எட்டப்படவில்லை. வருட இறுதியளவில், பல சந்தர்ப்பங்களில், ஆணையம், தனது முடிவுகளை முன்வைப்பதற்குத் தான் தயாராக உள்ளது என்று குறிப்பிட்ட போதிலும், ஆணையத்தின் எந்தவொரு முடிவும் பகிரங்கப்படுத்தப்படவில்லை.

2006ஆம் ஆண்டு, வணக்கத்திற்குரிய திருச்செல்வம் நிறைல் ஜிம் ப்ரெளனும் ஊர்காவற்றுரையில் அள்ளப்பிடியிலுள்ள புனித மேரி தேவாலயத்தைச் சேர்ந்த வென்ஸெஸ்லொஸ் வின்ஸெஸ் விமலதாஸும் கடத்தப்பட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டமை பற்றிய வியத்தில் எந்தவொரு முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. இந்துவிட்டார் என்று கருதப்படும் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணை வேந்தர் ரவீந்திரநாத், 2006ஆம் ஆண்டில் கடத்தப்பட்டமை தொடர்பாக, பயனுறுதிவாய்ந்த புலன் விசாரணை எதுவும் நடைபெறவில்லை. குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேச ஒருப்பாட்டிற்கான விருப்பு ஆவணத்துடன் கண்காணிப்புச் செய்யும் ஜக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் குழு, 1998ஆம் ஆண்டில் இடம்பெற்ற, சதாசிவம் சஞ்சீவனின் மரணத்திற்கு அரசாங்கமே பொறுப்பென்று செப்பெட்டு மாதத்தில் கண்டறிந்தது. இவர் பாதுகாப்புப் படையினரால் சித்திரவதை செய்யப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டாரெனக் குழு முடிவு செய்தது. அதற்கு அரசாங்கம் பதிலிறுக்கவில்லை.

இவ்வாண்டு, அரசியல் எதிரிகளின் மீதும் குடிமக்கள் மீதும் நடத்தப்பட்ட தாக்குதல்கள், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினால் மேற்கொள்ளப்பட்டவையென ஊடக அறிக்கைகள் கூறின. ஜனவரி மாதம் 16ஆந் திகதி, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள், பொதுமக்கள் பிரயாணங்கு செய்த பஸ் ஒன்றை இலக்கு வைத்து, மொனராகலை மாவட்டத்தில் தாக்குதல் நடத்தியபோது, மூன்று பிள்ளைகள் உட்பட 27 குடிமக்கள் கொல்லப்பட்டனர். ஏப்ரில் மாதம் 8ஆந் திகதி, தமிழீழ விடுதலைப் புலி என சந்தேகிக்கப்பட்ட ஒரு தற்கொலைக்குண்டுதாரியினால் வெலிவேரியவில், பெருந்தெருக்கள், வீதி அபிவிருத்தி அமைச்சர் ஜெயராஜ் :பெர்னாண்டோபிள்ளை கொல்லப்பட்டார். செப்பெட்டு மாதம் 9ஆந் திகதி, வவுனியாவில் வான் தளத்தின் மீது நடத்தப்பட்ட தாக்குதலில், ஆயுதப் படையினருள் 20பேர் வரை

கொல்லப்பட்டனரென அறிவிக்கப்பட்டது. இச்சம்பவம் உட்பட, தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள், இராணுவ, பொலீஸ் இலக்குகளின் மீது பல தாக்குதல்களையும் மேற்கொண்டனர்.

ஆ. காணாமற்போதல்

அரசாங்கப் பாதுகாப்புப் படைகள், அரசாங்கத்திற்குச் சார்பான துணை இராணுவக் குழுக்கள், அல்லது தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் போன்றவற்றினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட கட்டாயக் காணாமற்போதல்கள் பற்றிய புள்ளி விபரங்களை வழங்குவதை, இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணையம் (SLHRC), நிறுத்திக்கொண்டது. அரசாங்க நெருக்குதலே இந்நிலைக்குக் காரணமென்று குற்றஞ்சாட்டப்படுகின்றது. சர்வதேச மட்டத்தில் மதிப்பைப் பெற்ற கண்காணிப்பு அமையங்களின்படி, 2007இும் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில் வீழ்ச்சியுற்ற, காணாமற் போனோரின் தொகை, பின்னர், வருடம் முழுவதிலும், 500இற்கும் மேற்படும் விதத்தில் அதிகரித்தது. கடந்த இரண்டு வருடங்களில் காணாமற்போன அல்லது கடத்தப்பட்ட 1,100 பேர்கள் பற்றி எதுவித விளக்கமும் இல்லையென, காணாமற்போதல் பற்றிய ஜனாதிபதி ஆணையத்தின் தலைவரான, ஓய்வு பெற்ற உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி மகாநாம திலக்கரத்ன, நொவெம்பர் மாதம் 8ஆந் திகதி குறிப்பிட்டார். 2006இும் ஆண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து, உள்ள மனித உரிமைகள் குழுக்களினால் தொகுக்கப்பட்ட பல நூற்றுக்கணக்கான சம்பவங்கள் பற்றிய ஆவணங்களை, மார்ச் மாதத்தில், மனித உரிமைகள் அவதானிப்புக் குழு (HRW) வழங்கியது. இவ்வாண்டில், ஆகக்கூடிய காணாமற்போதல் சம்பவங்கள் வவுனியாவிலும் கிழக்கு மாகாணத்திலும் நிகழ்ந்தன. ஷஷபாதுகாப்புப் படைகளின் உறுப்பினர்களினதும் அரசாங்கச்சார்பான ஆயுதக் குழுக்களினதும் அதிகாரத் துபிரயோகம் தொடர்பாக, அவர்கள் அனுபவிக்கும் தண்டனை விதிவிலக்கு” தான் முக்கியமான காரணி என்று மனித உரிமைகள் அவதானிப்புக்குழு முடிவு செய்துள்ளது.

பல கடத்தல்களுக்குக் காரணமான குற்றவாளிகள், உத்தரவுச் சீட்டுத் தகடுகளுற்ற, வெள்ளை வான்களைப் பயன்படுத்தும் தமிழ் பேசும் ஆயுததாரிகள் என்று சாட்சிகளும் எதிர் காலத்தில் பலியாகக்கூடியவர்களும் இனங்கண்டார்கள். பொதுவாக, அரசாங்கம், இச்சம்பவங்களைப் புலன் விசாரணை செய்வதற்குத் தவறியுள்ளது.

மே மாதம் 14ஆந் திகதி, ஜக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் சபையில் காலத்திற்குக் காலம் மேற்கொள்ளப்படும் உலகளாவிய மீன் நோக்கிற்காக, நாட்டின் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது, அத்தருணத்தில் சட்டத்துறை நாயகமாக இருந்த சி. ஆர். டி சில்வா, அரசாங்கத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட காணாமற்போனவர்கள் பற்றிய விபரத்தில், காணாமற்போன 355 பேருள், ஆரம்பப் புலன் விசாரணைகளின்படி, 12 பேர், நாட்டை விட்டு வெளியேறிவிட்டதாகவும் 17 பேர், திரும்பி வந்து, தத்தம் குடும்பங்களுடன் வாழ்வதாகவும் 11 இளையேர் ஷஇருக்கசியமாக ஒடிப்போய்’ விட்டதாகவும் கூறினர். பட்டியலில் இருந்த எஞ்சிய 89 சதவீதமானவர்களைப் பற்றி டி சில்வாவினால் எதுவும் சொல்ல முடியவில்லை. இவ்வாண்டில் பாதுகாப்புப் படையினரும் துணை இராணுவ அங்கத்தவர்களும் உட்பட, காணாமற்போனோர் தொடர்பாக எவ்வரையும் எழுத்தில் குற்றஞ்சாட்டவோ, குற்றத்தீப்பு வழங்கவோ இல்லை.

இ. சித்திரவதையும் ஏனைய கொடுரமான, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவைபடுத்தும் விதத்தில் நடத்துதலும் தண்டித்தலும்

சித்திரவதை செய்தல், தண்டிக்கப்பட வேண்டிய குற்றமெனச் சட்டம் விதித்துள்ளதுடன், ஏழு வருடங்களுக்குக் குறையாத சிறைத் தண்டனையையும் கட்டாயமாக்குகின்றது. எனினும், 2004ஆம் ஆண்டு முதல், பகிரங்கப்படுத்தப்பட்ட, சில குற்றத்தீர்ப்புக்களில், நீதிமன்றங்கள், பொதுவாக, எதிராளிகளை விடுதலை செய்துள்ளது அல்லது மேன்முறையீட்டை எதிர்பார்த்து, பிணையில் அவர்களை விடுவித்துள்ளது. குறிப்பிட்ட குழந்தைகளின் கீழ், சித்திரவதை அனுமதிக்கப்படுகின்றதென சில பாதுகாப்புப் படைகள் நம்புகின்றன என்று மனித உரிமைகள் குழுக்கள் குற்றஞ்சாட்டுகின்றன. சித்திரவதை பற்றிய ஜக்கிய நாடுகளின் விசே' நல்லுறவு (UNSR) அதிகாரி, மன்.ப்ரெட் நோவக், 2007ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதத்தில் மேற்கொண்ட விஜயத்தைத் தொடர்ந்து, “இலங்கையில் சித்திரவதை பரவலாகக் கையாளப்படுகின்றது” என்று முடிவு செய்தார்.

சித்திரவதை முறைகளும் து'பிரயோக முறைகளும் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்குகின்றன என்று அறிவிக்கப்படுகின்றது: பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் தடிகளால், இரும்புக் கோல்களால் அல்லது நீர்க்குழாய்களால் அடித்தல்**எ** உடலில் மின்சாரத்தைப் பாய்ச்சி மின்சார அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்குதல்**எ** உடல் முறுக்கப்பட்ட நிலைகளில் மனிக்கட்டுக்கள் அல்லது கால்களில் கட்டித் தொங்கவிடுதல்**எ** உலோகப் பொருட்களினால் அல்லது சிகரெட்டுக்களினால் சுடுதல்**எ** பிறப்புறுப்புக்களைத் து'பிரயோகஞ் செய்தல்**எ** காதில் அறைதல்**எ** மிளகாய் அல்லது மிளகு அல்லது கஸலீன் (கல்லெண்ணெய்) என்பவற்றால் நிறைக்கப்பட்ட பிளாஸ்திக் பைகளினால் முசுகு திணறுக்கக் கூடிய செய்தல்**எ** கிட்டத்தட்ட நீரில் முழுகடித்தல். இக்கொடுமைகளால், எலும்பு முறிவும் பாரதூரமான வேறு காயங்களும் ஏற்படுகின்றமை பற்றியும் தடுத்து வைக்கப்பட்டவர்கள் கூறினார்கள். ஜக்கிய நாடுகளின் விசே' நல்லுறவு அதிகாரி நோவக், பூஸாவிலுள்ள பயங்கரவாதப் புலனாய்வுத் திணைக்களக் கட்டிடம், சித்திரவதை முறைகளை ஏழமுழுமையாகப் பயன்படுத்துகின்றது” என்பதைப் பிரத்தியேகமாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

கிழக்கிலும் மோதல்களினால் பாதிக்கப்பட்ட வடக்கிலும் இராணுவப் புலனாய்வுத் துறையினரும் ஏனைய பாதுகாப்பு ஆளனியினரும், சில சமயங்களில் ஆயுதமேந்திய துணை இராணுவத்துடன் செயற்படும்போது, தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளுடன் தொடர்பு உண்டு என்று சந்தேகிக்கப்பட்டவர்கள் தொடர்பாக, ஆவணப்படுத்தப்பட்ட தடுத்துவைத்தல்களையும் ஆவணப்படுத்தப்பாத தடுத்துவைத்தல்களையும் மேற்கொண்டனர். இவ்வாறு தடுத்துவைத்தல்களைத் தொடர்ந்து, பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், கேள்வி கேட்டு விசாரணைகளை நடத்தும்போது, சித்திரவதையும் இடம்பெற்றது. இவர்களிடம் கேட்கப்படும் கேள்விகள், சான்றுகளை வெளிக்கொணரத் தவறியபோது, தம்முடைய கைதுகள் பற்றிய தகவல்களை வெளியிடக்கூடாதென்றும் அவ்வாறு வெளிப்படுத்தினால், அவர்கள் மீண்டும் கைது செய்யப்படுவார்கள் என்றும் எச்சரிக்கப்பட்டனர். அல்லது, தடுத்து வைக்கப்பட்டமையைப் பற்றிய தகவல்களை அவர்கள் வெளிப்படுத்தினால், மரணத்தைச் சந்திக்க நேரும் என்ற எச்சரிக்கையுடனேயே, தடுத்து வைக்கப்பட்டவர்கள் பெரும்பாலும் விடுவிக்கப்பட்டார்கள். மனித உரிமைகள் குழுக்களால் 2,000இற்கும் மேற்பட்ட தொகையினர் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ள, தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளெனச் சந்தேகிக்கப்பட்டோர்,

சிறைச்சாலைகளிலும் ஏறத்தாழ 1,200 பேர் பொலீஸ் நிலையங்கள், குற்றப் புலனாய்வுப் பிரிவு, பயங்கரவாதப் புலனாய்வுப் பிரிவு இராணுவ அல்லது துணை இராணுவ முகாங்கள் என்பன போன்ற கிரமமான தடுத்துவைக்கும் மையங்களிலும் அல்லது தடுத்து வைக்கும் ஏனைய முறைசாரா கட்டிடங்களிலும் உள்ளனர். தடுத்துவைக்கப்பட்டோரைத் தான், தனது கட்டிடங்களில் வைத்திருப்பதில்லையென்று இராணுவம் கூறி, இராணுவப் படையினரால் சித்திரவதை செய்யப்படுவது பற்றிய புகார்களைப் புலனாய்வு செய்வதற்காக உள்ளே செல்வதற்குத் தேசியக் கண்காணிப்பாளர்களுக்கோ, சர்வதேசக் கண்காணிப்பாளர்களுக்கோ அனுமதி வழங்கவில்லை.

அறிவிக்கப்பட்ட, சித்திரவதைச் சம்பவங்கள் தொடர்பாகத் துல்லியமான, பகிரங்கமாகக் கிடைக்கக்கூடிய புள்ளி விபரங்கள் எதுவும் இல்லை. எனினும், பல சம்பவங்கள் பற்றி குடிமக்கள் சமூகம் அறிவித்தது. :பெற்றவரி மாதத்தில், தொடம்பே கமகே சஸந்த அரவிந்த என்பவரையும் தூர் சமிந்த என்பவரையும் பொலீஸார் கைது செய்து, மாத்தறை மாவட்டத்திலுள்ள, பிட்டபத்தர பொலீஸ் நிலையத்தில் சித்திரவதை செய்தனர். பொலீஸார், இவர்களை மிக மோசமாக அடித்துத் துன்புறுத்தி அரவிந்தவின் முகத்தில் அமிலத்தை வீசினர். நொவெம்பர் மாதம் 12ஆந் திகதி, பொலீஸார், சுகத் நிர்வாகம் :பெர்னாண்டோவின் மனைவியாகிய கரங்கி சந்தமாலி பத்மினி பீரிலின் வீட்டிற்குள் நுழைந்து, அவரையும் அவரது குடும்பத்தினரையும் மோசமாக அடித்தனர். இவ்வருட ஆரம்பத்தில், நீரோகாழும்பைச் சேர்ந்த பொலீஸ் அலுவலர்களுக்கெதிராக, இலஞ்சம், சித்திரவதை தொடர்பான குற்றங்சாட்டுக்களைப் பதிந்த பின்னர், :பெர்னாண்டோ கொலை செய்யப்பட்டார். :பெர்னாண்டோவின் ஈமச் சடங்குகளைத் தொடர்ந்து, :பெர்னாண்டோவின் மனைவி, தன்னுடைய கணவரின் கொலைக்குப் பின்னால் உள்ளவர்கள் என்று தான் சந்தேகிக்கும் பொலீஸ் அலுவலர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டு, நீதிமன்றத்தில் ஒரு கூற்றைச் சமர்ப்பித்தார்.

ஜெரல்ட் பெரேராவைச் சித்திரவதை செய்ததாகக் குற்றங்சாட்டப்பட்டிருந்த ஆறு பொலீஸ் அலுவலர்களை, ஏப்ரில் மாதம் 2ஆந் திகதி, நீரோகாழும்பு உயர் நீதிமன்றம் விடுதலை செய்தது. கட்டுக்காப்பில் இருந்தபோது, சித்திரவதைக்குட்படுத்தப்பட்ட பெரேரா, தனது வழக்குத் தொடர்பாக நீதிமன்றத்தில் சாட்சி சொல்வாரென அட்வணைப்படுத்தப்பட்ட நாளுக்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்னர், 2004ஆம் ஆண்டில், பெரேரா, பொது மக்கள் பிரயாணங்கு செய்யும் பஸ் ஒன்றில் கொலை செய்யப்பட்டார். தனிப்பட்ட பொலீஸ் அலுவலர்களுக்கெதிரான குற்றங்சாட்டுக்களை நிருபிப்பதற்கு, சம்பவத்தை நேரில் கண்ட சாட்சிகள் இல்லாததனால், வழக்கை முன்னெடுக்க முடியாதென நீதிபதி விதித்தார்.

2003ஆம் ஆண்டில், டோனி :பெர்னாண்டோ, சிறைச்சாலை அலுவலர்களினால் சித்திரவதை செய்யப்பட்டாரென உயர் நீதி மன்றம் கண்டுகொண்டதால், மே மாதத்தில் அவருக்கு நடாக ரூபா 150,000 (1,300 டொலர்கள்) வழங்கப்பட்டது.

ஜூலை மாதம் 11ஆந் திகதி, குருநாகலையில், சஞ்சய சுமேத, அவருடைய தந்தையுடன் பொலீஸரால் கைது செய்யப்பட்டமை பற்றிய சம்பவத்தை ஆசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம் (AHRC) ஆவணப்படுத்தியது. தான் தடுத்துவைக்கப்பட்டிருந்த ஒன்பது நாட்களிலும் தன்னை அடித்தார்களென்றும், தான் விடுதலை செய்யப்பட்ட பின்னர், ஜூந்து நாட்களை

சிறைச்சாலைகளின் நிலைமைகளும் தடுத்து வைக்கும் மையங்களின் நிலைமைகளும்

தீவிர இட நெருக்கடி காரணமாகவும் சுகாதார வசதிகள் இல்லாமையாலும், சிறைச்சாலை நிலைமைகள் சர்வதேசத் தரங்களைப் பூர்த்தி செய்யவில்லை. ஐக்கிய நாடுகளின் விசேஷ நல்லுறவு அதிகாரி நொவக்கின், 2007ஆம் ஆண்டு மதிப்பீட்டின் பிரகாரம், 8,200 பேருக்கென வாடவமைக்கப்பட்ட சிறைச்சாலைகள், 28,000 கைதிகளைக் கொண்டிருந்தன. சில சந்தர்ப்பங்களில் பாலியக் குற்றவாளிகள் வயது வந்தோரிடமிருந்து, வேறாகப் பிரித்து வைக்கப்படவில்லை. விசாரணைக்கு முந்பட்ட நிலையிலிருந்த, தடுத்து வைக்கப்பட்டோர், குற்றத் தீர்ப்புப் பெற்றவர்களிடமிருந்து வேறாகப் பிரித்து வைக்கப்படவில்லை. கைதிகள் கொங்கிறீட் நிலத்தில் படுத்திருந்தமையையும் அங்கு பெரும்பாலும் போதிய அளவு இயற்கை ஒளியும் காற்றோட்டமும் காணப்படாமையையும் நொவாக் அவதானித்தார். பெண் கைதிகள், ஆண் கைதிகளிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருந்ததுடன், அவர்களுடைய நிலைமைகள் சுற்றுச் சிறப்பாக இருந்தன. இருந்தபோதிலும், இட நெருக்கடி, கொடுரமாக நடத்தப்படுதல், பெண் கைதிகள் து'பிரயோகங்கெய்யப்படுதல் என்பன உட்பட இழிவுபடுத்தும் விதத்தில் நடத்தப்பட்ட சம்பவங்கள் ஆங்காங்கே இடம்பெற்றன என்று உரிமைகள் குழுக்கள் சில குற்றஞ்சாட்டின் நோவக்கின் மதிப்பீட்டின்படி, ஒழுதீவிர இடநெரிசலும், சில சிறைச்சாலைக் கட்டிடங்களில் காணப்படும் பழைமையான காலங்கடந்த உட்கட்டமைப்பும் சேர்ந்து, சேவைகள், வளங்கள் என்பன மீது தாங்கொணாப் பழுக்களைச் சுமத்துகின்றன. இத்தகைய நிலைமை, கொழும்பு விளக்கமறியற்சாலை போன்ற சில சிறைச்சாலைகளில், தடுத்து வைக்கப்பட்டோர் இழிவுபடுத்தப்படும் விதத்தில் நடத்தப்படும் நிலையை ஏற்படுத்துகின்றது.” தடுத்துவைக்கப்படும் கட்டிடங்களின் நிலைமைகளைக் கண்காணித்தல் தனிப்பட்ட நேர்காணல்களை நடத்துதல், தடுத்துவைக்கப்பட்டோர் தொடர்பான வைத்திய மதிப்பீடுகளை நடத்துதல் என்பவற்றிற்குப் பொறுப்பான சுயாதீனமான நிறுவனம் எதுவும் இல்லை என்று நோவக் குறிப்பிட்டார்.

சுயாதீனமான மனித உரிமைகள் அவதானிப்பாளர்களும் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் சர்வதேசக் குழுவினரும் (ICRC) இவற்றிற்கு விஜயம் செய்வதை அரசாங்கம் அனுமதித்தது. அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டின் கீழும் தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழும் உள்ள சிறைச்சாலைக் கட்டிடங்களுக்குள்ளும் தடுத்து வைக்கும் மையங்களுக்குள்ளும் செல்வதற்கும் தடையற்ற நுழையும் வசதி தமக்கு வழங்கப்பட்டதாகச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் சர்வதேசக் குழு அறிவித்தது. அரசாங்கச் சிறைச்சாலைகளுக்குள்ளும் பொலீஸினால் தடுத்துவைக்கப் படுவோருள்ள கட்டிடங்களுக்குள்ளும் மட்டும் பிரவேசிப்பதற்குத் தடையற்ற நுழையும் வசதியை, 2007ஆம் ஆண்டில், அரசாங்கம் நோவக்கிற்கு வழங்கியது. எனினும், இராணுவப் புலனாய்வுப் பிரிவினால் நடத்தப்பட்ட, தடுத்து வைக்கும் கட்டிடங்களுக்குச் செல்வதைப் பொறுத்தளவில், அப்படி எதுவும் இல்லை என்று கூறி, அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கவில்லை. தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளின் அனுதாபிகள் என்று சந்தேகிக்கப்பட்டோர் சித்திரவதை செய்யப்பட்டு, பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் கொலை செய்யப்படுவதற்கு, இரகசிய அரசாங்கக் கட்டிடங்கள் உள்ளனவென்று கூறும் நம்பகமான அறிவித்தல்கள் உண்டு. துணை இராணுவப் படையினரால் நடத்தப்பட்டதாகச் சந்தேகிக்கப்படும் சட்ட விரோதமான

கட்டிடங்களுக்கு விஜயம் செய்வதற்கு, செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் சர்வதேசக் குழுவிற்கும் அனுமதி வழங்கப்படவில்லை.

யாழ்ப்பாணச் சிறைச்சாலையில், குறைந்தது 69 பேர், ‘மனிதாபிமான பாதுகாப்பை நாடினார்களென்று, யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள, அரசாங்கச் சார்பற்ற அமையங்களின் சபை பதிவுசெய்துள்ளது. அவரவர்களின் அனுமதியுடன் தடுத்துவைக்கப்பட்டிருந்தவர்களுள் பெரும்பாலானோர், பாதுகாப்புப் படைகளிலிருந்தும் துணை இராணுவத்தினிடமிருந்தும் வந்த அச்சுறுத்தல்களினால் தமக்கு உயிராபத்து உண்டெனத் தாம் பயப்படுவதாகக் கூறினர்.

ஈ. தன்னிச்சையாகக் கைதுசெய்தலும் தடுத்துவைத்தலும்

தன்னிச்சையாகக் கைதுசெய்தலையும் தடுத்துவைத்தலையும் சட்டம் தடைசெய்கின்றது**ஏ** எனினும், நடைமுறையில் இத்தகைய சம்பவங்கள் இடம்பெற்றன. அவசரகாலப் பிரமாணங்களினால் விதிக்கப்பட்ட, கைதும் தடுத்து வைத்தலும் பற்றிய தரங்களின் கீழ், தன்னிச்சையான கைது எதை உள்ளடக்குகின்றது என்பதைச் சட்டம் தெளிவாக வரையறுக்கவில்லை. இவ்வாண்டில், அவசரகாலப் பிரமாணங்களின் கீழ் செய்யப்பட்ட கைதுகள் தொடர்பான புள்ளி விபரங்கள், துண்டுத் துணுக்குகளாகவும் நம்பகத்தன்மை யற்றனவாகவும் இருக்கின்றன. முற்றுமுழுதாகப் பார்த்தால், பல்லாயிரக்கணக்கானோர் தற்காலிகமாகவேனும் தடுத்துவைக்கப்பட்டனர். இவர்களுட் பெரும்பாலானோர், கைது செய்யப்பட்டு 24 மணித்தியாலங்களுக்குள் விடுவிக்கப்பட்டனர்.

பொலீஸாரின் வகிபங்கும் பாதுகாப்புச் சாதனங்களும்

65,000 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இலங்கை பொலீஸ் சேவைக்கு (SLPS) பொலீஸ் மா அதிபர் பொறுப்பாக இருக்கிறார் (IGP.) குற்றச் சட்டங்கள், வாகனப் போக்குவரத்துச் சட்டங்கள், பொதுமக்கள் இடரில்லா நிலையை மேம்படுத்துதல், ஒழுங்கைப் பேணுதல் என்பன போன்ற குடியியல்சார் பொலீஸ் கடமைகளை இலங்கை பொலீஸ் சேவை மேற்கொள்ளுகின்றது. பாதுகாப்பு, பொதுப் பாதுகாப்பு சட்டமும் ஒழுங்கும் அமைச்சருக்கு பொலீஸ் மா அதிபர், பொறுப்புடையவராவார். (ஆயுதம் ஏந்திய படைகள், ஏனைய இராணுவ அலகுகள் என்பவற்றிலிருந்து வேறுபட்ட ஆக்னை சங்கிலி.) 5,850 உறுப்பினரைக்கொண்ட துணைப் பணிப்படையும் பாதுகாப்பு அமைச்சின் கீழ் வருகின்றது. முறைப்பாடுகளைப் புலன் விசாரணை செய்வதற்குச் சுயாதீனமான அதிகாரசபை எதுவும் இல்லை. பொலீஸாருக்கு எதிரான முறைப்பாடுகளை, பொலீஸ் படையைச் சேர்ந்த சிரேஷ்ட அலவலர்கள் கையாண்டார்கள். தமிழர்களைப் பெரும்பான்மையாகக்கொண்ட பிரதேசங்களில் சேவை செய்யும் பொலீஸ் அலுவலர்களுள் மிகச் சிலரே தமிழர்கள். இவர்களுட் பெரும்பாலானோர் தமிழையோ ஆங்கிலத்தையோ பேசவில்லை. ஒக்டோபர் மாதத்தில், பொது அமர்த்தல் முயற்சியில், கிழக்கில் சேவை செய்வதற்கென பொலீஸ், 175 தமிழ் பேசும் பொலீஸ்காரர்களை வேலையில் சேர்த்துக்கொண்டது. உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களுள், விசேஷமாக பொலீஸ் சித்திரவதைச் சம்பவங்களும் குடிமக்கள் காணாமற்போதலும், தொடர்பாகத் தண்டனையிலிருந்து விலக்கீட்டுரிமை இருந்தமை, ஊழலைப் போன்றே ஒரு பாரதாரமான பிரச்சினையாக இருந்தது. சம்பவங்களைப் பற்றிப் புலனாய்வு செய்தலிலும் பயனுறுதிவாய்ந்த முறையில் சம்பவங்கள் பற்றி வழக்குத் தொடர்வதிலும் பொலீஸ் படையின்

அழற்றலின்மைக்கு நடைமுறையிலுள்ள ஊழலே பிரதான காரணமென ஆசிய மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் 2007ஆம் ஆண்டு மதிப்பீடு சுட்டிக்காட்டியது.

தமிழ்மீழ் விடுதலைப் புலிகளுடன் தொடர்பு உண்டு என்ற சந்தேகத்தின் பேரில், மட்டக்களப்பில் பொலீஸாரால் தடுத்துவைக்கப்பட்ட 14 பேரைக் கொண்ட குழுவில் இடம்பெற்றிருந்தனர் என்ற வகையில், ஒக்டோபர் மாதம் 3ஆந் திகதி, கந்தசாமி குகதாசனும் ஏ.குணசீலனும் கொல்லப்பட்டனர். மறுநாள் காலை, எஞ்சியிருந்த 12 பேரில் ஒன்பது பேர் விடுவிக்கப்பட்டனர். ஒக்டோபர் மாதம் 4ஆந் திகதி குகதாசம் குணசீலனும் விடுவிக்கப்பட்டனர் என்ற பொலீஸாரின் கூற்றை அவர்களின் உறவினர்கள் மறுத்து அவர்கள் இருவரையும் அன்று மாலை சிறைச்சாலையில் கண்டதாக அறிவித்தனர். சம்பவத்தை நேரிற் கண்ட சாட்சிகள் கூறியவற்றின்படி, ஒக்டோபர் மாதம் 4ஆந் திகதி, இரவு, இருவரும் அவரவர்களின் சிறைச்சாலை அறைகளிலிருந்து, சாதாரண உடையிலிருந்த நால்வரினால் கூட்டிச் செல்லப்பட்டனர். இவர்கள், இந்நிலைக்காளானோரின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டுக் கேட்டனர். ஆறு நாட்களுக்குப் பின்னர் குகதாளினதும் குணசீலனினதும் சிதைக்கப்பட்ட உடல்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. தடுத்துவைக்கப்பட்டிருந்த எஞ்சிய மூவரும், பின்னர் விடுவிக்கப்பட்டனர்.

கைது செய்தலும், தடுத்துவைத்தலும்

கைது செய்யப்பட்ட ஒருவர், சட்டத்தின்படி, எதற்காகக் கைது செய்யப்பட்டாரென்பதை அதிகாரிகள் கைது செய்யப்பட்டவருக்கு அறிவித்து, 24 மணித்தியாலத்திற்குள் அவரை நீதிவானின் முன்னிலையில் நிறுத்த வேண்டும். ஆனால், நடைமுறையில், தடுத்துவைக்கப்பட்டவர்கள், பொதுவாக, சில நாட்களுக்குள் தான் நீதிவானின் முன்னிலையில் நிறுத்தப்பட்டனர். ஒரு நீதிவான் பிணையை அனுமதிக்கலாம் **E** அல்லது, முன்று மாதங்களுக்கோ, அதற்கு மேலாகவோ தொடர்ந்து விசாரணைக்கு முன்னான தடுத்துவைத்தலை அனுமதிக்கலாம். கொலை, திருட்டு, களவு, வன்புணர்ச்சி போன்ற சில குற்றங்களுக்காகக் கைதுசெய்வதற்குப் பொலீஸாருக்குப் பிடியானை தேவையில்லை. கொலையைப் பொறுத்தளவில், நீதிவான், சந்தேக நபரை விளக்கமறியலில் வைக்க வேண்டும். ஓர் உயர் நீதி மன்றம் மட்டுமே, அச்சந்தேக நபருக்குப் பிணை வழங்கலாம். சகல வழக்குகள் தொடர்பாகவும், சட்டாதியான பிரதிநிதித்துவத்தை ஏற்பாடு செய்யும் உரிமை சந்தேக நபருக்கு உண்டு. உயர் நீதி மன்றத்திலும் மேல்முறையிட்டு நீதி மன்றங்களிலுமுள்ள குற்றவியல் வழக்குகளைப் பொறுத்தளவில், ஏழ்மையான எதிராளிகளுக்கு வழக்கறிஞர்கள் வழங்கப்படுவார்கள். ஆனால் வேறு வழக்குகளுக்கு இச்சலுகை இல்லை.

அவசரகாலப் பிரமாணங்களின் கீழ், ஆட்களைக் கைது செய்யும் சட்டாதியான அதிகாரம் இராணுவப் படையினருக்கும் உண்டு. ஆனால், இவர்கள், 24 மணித்தியாலங்களுக்குள், சந்தேக நபர்களை பொலீஸாரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். பிரதிப் பொலீஸ் மா அதிபரின் அல்லது பாதுகாப்புச் செயலாளரினால் வழங்கப்பட்ட தடுத்து வைக்கும் ஆணையின் கீழ், பொலீஸார், ஒரு வருடத்திற்கு மேற்பாத காலத்திற்கு மட்டுமே ஒருவரைத் தடுத்து வைக்கலாம். பேர் நிறுத்த உடன்பாடு விலக்கப்பட்ட பின்னர், பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் கீழ், பாதுகாப்புச் செயலாளர், சில தடுத்துவைப்புக்களை, ஒரு வருடத்திற்கு அப்பாலும் நீடித்தார். தமிழ்மீழ் விடுதலைப் புலிகளின் அனுதாபிகள் என்று சந்தேகிக்கப்பட்டவர்களை, இராணுவத்தினரும் அவர்களுடைய சகாக்களான துணை

இராணுவத்தினரும் கைது செய்தனரென்றும், ஆனால், அவர்களை பொலீஸாரிடம் ஒப்படைக்கவில்லை என்றும் அதனால், கைதுகளுக்கும் கடத்தல்களுக்கும் இடையிலுள்ள வித்தியாசக் கோட்டை மங்கச்செய்தனரென்றும் அரசாங்கச்சார்பற்ற அமையங்கள் பலவும் தனிப்பட்டவர்களும் முறைப்பாடு செய்தார்கள். பாதுகாப்புப் படையினரும் துணை இராணுவத்தினரும், கைதுசெய்யப்பட்டவர்களைப் பெரும்பாலும் சித்திரவதை செய்து, கொலை செய்தனரேயன்றிச் சட்டாதியான காப்பீடுகளைப் பின்பற்றவில்லையென நம்பத்தகுந்த அறிக்கைகள் குற்றஞ்சாட்டின.

பாதுகாப்புப் படை ஆளணியினர், மனித உரிமைத் துப்பிரயோகங்களைச் செய்ததாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில், அவற்றிற்குப் பொறுப்பானவர்களை, பொதுவாக, அரசாங்கம் இனங்காண்பதற்கு முயலவும் இல்லை^E அவர்களைச் சட்டத்தின் முன் நிறுத்தவும் இல்லை. முன்தீப்புச் சட்டம், மனித உரிமைத் துப்பிரயோகங்களுக்குப் பொறுப்பான கட்டளையிடற் சட்டத்தை நிலைநிறுத்தத் தவறியது. பாரதாரத்தன்மை அல்லது வலுக்கட்டாயம் என்ற பிரச்சினைகளுக்கு இடமளிக்காமல், குறைந்தபட்சம் ஏழு வருடக் கட்டாயத் தண்டனைத் தீர்ப்பு இருந்ததனால், சில நீதிபதிகள் சித்திரவதைச் சம்பவங்களில் குற்றத்தீர்ப்பளிக்கத் தயங்கினரென்று, மனித உரிமைகள் அமையங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளன.

வருட இறுதியில், சாட்சிப் பாதுகாப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டம் எதுவும் செயற்பாட்டில் இருக்கவில்லை. 25இந்கும் குறைந்தளவு சட்ட மருத்துவச் சிறப்பறிஞர்கள் மட்டுமே இருந்ததாலும் சாதனங்கள் இன்மையினாலும், சித்திரவதை பற்றிய மதிப்பீட்டைச் செய்யும் துறையில் பயிற்சி பெறாத வைத்தியர்களே, சித்திரவதைக்குட்படுத்தப்பட்ட பெரும்பாலானோரைப் பரிசோதனை செய்ததனாலும், சித்திரவதை தொடர்பான வைத்தியச் சான்றுகளைப் பெறுதல் கடினமாக உள்ளதென மனித உரிமைகள் அமையங்கள் கூறுகின்றன. சில சந்தர்ப்பங்களில், சான்றுகளைச் சேகரிப்பதற்குப் பொறுப்பாக இருந்த வைத்தியர்களை பொலீஸார் அச்சுறுத்தினர்.

உ. நியாயமான, பகிரங்க விசாரணை மறுக்கப்படுதல்

சட்டமானது, சுயாதீனமான நீதித்துறை ஏற்பாடொன்றைக்கொண்டுள்ளது. ஆனாலும், நடைமுறையில், தாழ்ந்த மட்டங்களில், நீதித்துறை, நிறைவேற்றுத் துறையைச் சார்ந்திருக்கின்றது. உச்ச நீதிமன்றம், உயர் நீதிமன்றம், மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றங்கள் என்பவற்றின் நீதிபதிகளை ஜனாதிபதி நியமிப்பார். பிரதான நீதியரசரையும் இரண்டு உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளையும் உள்ளடக்கிய நீதித்துறை ஆணையம், கீழ் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகளை நியமிப்பதுடன் இடமாற்றங்களையும் செய்யும். தடுத்துவைத்தல்கள், தன்னிச்சையானதெனக் கருதப்பட்ட, நிறைவேற்றுத் துறையின் பல்வேறு செயற்பாடுகள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட பல முடிவுகள் சம்பந்தமாக, இவ்வாண்டில், உச்ச நீதிமன்றம், அரசாங்கத்திலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க சுயாதீனத்தை வெளிப்படுத்தியது. எப்படியிருப்பினும், நீதிச் சேவை ஆணையம் போன்ற அரசியல் யாப்புச்சார் குழுக்களின் சுயாதீனத்தை உறுதிப்படுத்துவதைத் தனது தொழில்பாடாகக்கொண்ட அரசியல் யாப்புச்சார் சபையை நியமிப்பதற்குப் பல ஆண்டுகளாக அரசாங்கம் தவறியுள்ளது. இதன் விளைவாக, நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் மீதான முக்கிய தடைகள் அற்றுப்போயின. ஜனாதிபதியினதும்

பாராளுமன்றத்தினதும் கூட்டு நடவடிக்கையைத் தொடர்ந்து இடம்பெறும் புலன்விசாரணையின் பின்னரே, நீதிபதிகள், தவறான நடத்தைக்காக அல்லது தகுதியின்மைக்காக நீக்கப்படலாம்.

விசாரணை நடைமுறைகள்

குற்றவியல் வழக்குகளில், ஜூர்கள், எதிராளியைப் பகிரங்கமாக விசாரிப்பர். எதிராளிகளுக்கெதிரான குற்றச்சாட்டுக்கள், சான்றுகள் என்பன பற்றி அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்படும். வழக்குரைஞரை அமர்த்தும் உரிமையும் மேல்முறையீடு செய்யும் உரிமையும் எதிராளிக்கு உண்டு. உயர் நீதிமன்றத்திலும் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றங்களிலும் குற்றவியற் குற்றச்சாட்டுக்களுக்காக விசாரிக்கப்படும் வறியவர்களுக்கு அரசாங்கம் வழக்குரைஞர்களை வழங்கும். ஆனால், தாழ்ந்த நீதிமன்றங்களில் விசாரிக்கப்படும் வழக்குகளைப் பொறுத்தளவில் அரசாங்கம் வழக்குரைஞர்களை வழங்குவதில்லை. இத்தகைய உதவிகளை வழங்கும் சட்ட உதவி ஆணையம், பயன்பெறுநரிடமிருந்து, அச்சுறுத்திப் பணம் வகுவித்ததென்று குற்றச்சாட்டுக்கள் உள்ளன. தனிப்பட்ட சட்ட உதவி அமையங்கள், சில எதிராளிகளுக்கு உதவிகளை வழங்குகின்றன. எனினும், பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் (PTA) கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்ட வழக்குகளில் ஜூர்கள் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் இடம்பெறும் வழக்குகளில், மேன்முறையீடு செய்யும் உரிமை எதிராளிக்கு உண்டு.

எதிராளிகள், நிரப்ராதிகள் என்று கருதப்படுகிறார்கள். சித்திரவதை உட்படக் கட்டாயப்படுத்தும் பல்வேறு முறைகளினால், குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளச் செய்தல், குற்றவியல் நீதிமன்றங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டா. எனினும், குற்றத்தைத் தாம் ஒப்புக்கொண்டமை கட்டாயத்தின் பேரில் செய்யப்பட்டது என்பதைக் காட்டுவதற்கு, வேண்டிய சான்றுகளை வழங்கி, நிருபிக்க வேண்டிய சுமையை எதிராளிகளே தாங்கிக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. சில வழக்குகளில், நீதி மீளாய்வுக்கு உட்பட்டு, நிர்வாக ஆணையின் பேரில், தமது வழக்குகள் விசாரிக்கப்படும் வரை காத்திருப்பதற்காக, எதிராளிகள் 18 மாதங்கள் வரை சிறையில் கழிக்க வேண்டி நேரிடலாம். அவர்களுடைய வழக்குகள் விசாரணைக்கு எடுக்கப்பட்டதும், சார்பளவில், முடிவுகள் விரைவாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

நீதிமன்ற நடைமுறைகளும் ஏனைய சட்டவாக்கங்களும் ஆங்கிலம், சிங்களம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் கிடைக்க வேண்டுமென்பது சட்டத்தின் தேவையாகும். இருந்தபோதிலும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியிலும் நாட்டின் வட பகுதிகளுக்கு வெளியிலும் நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள், ஆங்கிலத்தில் அல்லது சிங்களத்தில் தான் நடத்தப்படுகின்றன. நீதிமன்றப் பேச்சு மொழிபெயர்ப்பாளர்களின் பற்றாக்குறை காரணமாக, தமிழ் பேசும் எதிராளிகள், நியாயமான வழக்குக் கேட்டலைப் பெறும் தன்மை மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது. வடக்கில் விசாரணைகளும் வழக்குக் கேட்டல்களும் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் நடைபெறுகின்றன. நீதிவான் மட்டத்தில் தமிழ் பேசும் நீதிபதிகள் இருந்தபோதிலும், நான்கு உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளும், உச்ச நீதிமன்ற நீதியரசர் ஒருவரும் மட்டுமே சரளமாகத் தமிழ் பேசினர். சில சட்ட நூல்கள் தமிழில் இருக்கின்றன.

ஓரளவு சட்டப் பயிற்சி பெற்ற அல்லது எவ்விதச் சட்டப் பயிற்சியையும் பெறாத நீதிபதிகளைக்கொண்ட தமது சொந்த ‘நீதிமன்ற முறைமை’ ஒன்றைத் தமிழ்மீ விடுதலைப்

புலிகள், தொடர்ந்தும் செயற்படுத்தி வந்தனர். கோவைப்படுத்தப்பட்ட அல்லது வரையறைக்கப்பட்ட சட்ட அதிகாரம் எதுவுமின்றியும் சுதந்திரமான நீதித்துறை இன்றியும், தமிழ்மீழ் விடுதலைப் புலிகளின் முகவர்கள் போல, தமிழ்மீழ் விடுதலைப் புலிகளின் நீதிமன்றங்கள் இயங்கின.

அரசியற் கைதிகளும் தடுத்துவைக்கப்பட்டோரும்

அரசியற் கைதிகளைப் பற்றியோ, தடுத்துவைக்கப்பட்டோர் பற்றியோ எந்த அறிக்கைகளும் இருக்கவில்லை. எனினும், பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ், இதழியலாளர் ஜே. எஸ். திஸ்ஸைநாயகத்திற்கெதிராகக் கொண்டுவரப்பட்டது போன்ற சில வழக்குகள், அரசியல் ரீதியாகத் தூண்டப்பட்டவை போன்று தோன்றுகின்றன.

ஊ. ஒருவரின் தனிமை நிலை, குடும்பம், இல்லம் அல்லது கடிதத் தொடர்பு என்பவற்றுடன் தன்னிச்சையான தலையீடு

தனிமை நிலை தொடர்பாக ஒருவருக்குள்ள உரிமையைச் சட்டம் வழங்குகின்றது**எ** குறிப்பாக, தமிழ்ப் பிரதேசங்களில், காப்பு வளையங்களை நடத்தும்போதும் தேடல்களை மேற்கொள்ளும்போதும், அரசாங்கம் இவ்வுரிமைகளை மீறியது. ஜைல் மாதம் 2ஆந் திகதி, இராணுவம், பொலீஸ், விசேட பணிப்படை அலகுகள், கொழும்பின் அயற்புறுத்திலுள்ள, மிகப் பெரும் அளவில் தமிழர்களைக் கொண்ட கிம்புலா அலயைக் காப்பு வளையம் இட்டு தேடலை மேற்கொண்டது. வீடுகளை விட்டு வெளியேறி, அருகிலிருந்த விளையாட்டு மைதானமொன்றில் கூடும்பாடு பிரதேசவாசிகளிடம் அதிகாரிகள் கூறினார்கள். மைதானத்தில், இவர்கள் அழைக்கப்பட்டு, தனித்தனியாக விடியோ செய்யப்பட்டார்கள். பிரதான, தென் ஆசிய உச்சி மாநாட்டிற்கான ஆயத்தங்களின் ஒரு பகுதியாக, ஜைல் மாதம் 18ஆந் திகதி, கொழும்பின் மையப் பிரதேசங்களில் ஒன்றான கொம்பனித் தெருவில் வாழ்ந்த 800 குடும்பங்களை, வெளியேறும்பாடு அரசாங்கம் உத்தரவிட்டது. இக்காணிகள் பாதுகாப்பு அமைச்சிற்குச் சொந்தமானவை என்று கூறப்பட்டது. உச்ச நீதி மன்றம், தடை உத்தரவொன்றை வெளியிடுவதற்கு முன்னர், அரசாங்கம் 45 வீடுகளை இடித்துத் தரைமட்டமாக்கியது. அரசாங்கம், பாதிக்கப்பட்ட முஸ்லிம், தமிழ், சிங்கள மக்களை ஏற்ததாழ முன்று மைல்களுக்கப்பாலிருந்த பலகைக் குடிசைகளுக்கு இடமாற்றும் செய்தது.

தகவல் தருவோரைக்கொண்ட வலையமைப்பொன்றைப் பேணுவதன் மூலம், தமிழ்மீழ் விடுதலைப் புலிகள், பிரஜைகளின் தனிமை நிலையில் அன்றாடம் தலையிட்டுவந்தனர்.

எ. உள் நாட்டு மோதல்களில் அத்துமீறிய நிர்ப்பந்தமும் ஏனைய துப்பிரயோகங்களும் பயன்படுத்தப்படுதல்

அரசாங்கப் பாதுகாப்புப் படைகளும், அரசாங்கத்திற்குச் சார்பான துணை இராணுவக் குழுக்களும் தமிழ்மீழ் விடுதலைப் புலிகளின் இயக்கமும், குடிமக்களுக்கெதிராக அத்துமீறிய நிர்ப்பந்தத்தைப் பிரயோகித்ததுடன், துப்பிரயோகங்களிலும் ஈடுபட்டன. புலிகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த வன்னிப் பிரதேசத்தில், தமிழ்மீழ் விடுதலைப் புலிகளுக்கெதிராகச் செயற்பாடுகளை நடத்தும்பொருட்டு, ஆழ்ந்து ஊடுருவும் அலகுகள் (DPU) எனப்படும்

இராணுவக் கொமாண்டோக்களை அரசாங்கம் பயன்படுத்தியது. எனினும், இலக்குகளில் ஏற்பட்ட தவறுகளினால், இத்தாக்குதல்கள் சிலவற்றினால், குடிமக்கள் உயிரிழந்தனர்.

அரசாங்கப் பாதுகாப்புப் படைகளுக்கெதிராக, ஊடுருவல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காகத் தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள் பிரத்தியேகமான பணியாளர்களைப் பயன்படுத்தினர்; எதிர்க்கும் இராணுவப் படையை இலக்காகக் கொண்ட தாக்குதல்களில், தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளின், ‘கரும் புலிகள்’ எனப்படும் தற்கொலைப் பிரிவினர், குடிமக்களைக் கொன்றனர். தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள், கண்ணோப் புகை, அல்லது CS கலகத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் வாயு என்பன போன்ற இரசாயனக் காரணிகளைப் பயன்படுத்தியதாக அறிவிக்கப்படுகின்றது.

கொலைகள்

தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளின் அனுதாபிகள் அல்லது பணியாட்களென விளக்கப்படாது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களை, இனங்காண்பதற்கும், கடத்துவதற்கும், கொல்வதற்கும், யாழ்ப்பாணத்தில் அரசாங்கச்சார்பான துணை இராணுவ ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி (EPDP), தகவல்தருவோரின் வலையமைப்பைப் பயன்படுத்தி, இராணுவப் புலனாய்வுப் பகுதியுடனும், ஏனைய அரசாங்க பாதுகாப்பு படையினருடனும் வேலை செய்தது. கிழக்கில், தமிழ் மக்கள் விடுதலை புலிகள், இதை ஒத்த, தகவல்தருவோரின் வலையமைப்பைப் பயன்படுத்தி, தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளின் அபிமானிகளையும் பணியாட்களையும் கண்டு பிடித்து அகற்றுவதில் ஈடுபட்டனர்.

தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகளின் இயக்கமும், ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியும் ஏனைய துணை இராணுவ அமையங்களும் அச்சுறுத்திக் கொள்ளையடிக்கும் குழுக்களை இயக்கிவந்தன. கடத்தல்களைத் தொடர்ந்து, பல சந்தர்ப்பங்களில், இக்குழுக்கள், குடிமக்களைக் கொன்றனரென்று குற்றஞ்சாட்டப்படுகின்றது. நம்பகமான அறிக்கைகளின் பிரகாரம், நீதிமுறைக்குப் புறம்பான கொலைகள், ஆட்கடத்தல்கள், சித்திரவதை என்பவற்றில் ஈடுபட்ட தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியினருக்கும் அரசாங்கம், பாதுகாப்பு, புலனாய்வு, இராணுவப் பயிற்சி என்பவற்றை வழங்கியது.

ஒக்டோபர் மாதம் 6ஆந் திகதி, ஒரு தற்கொலைக் குண்டுதாரி, வட மத்திய மாகாண சபையின் எதிர்க்கட்சித் தலைவரரைக் கொன்றான்¹⁵ இளைப்பாறிய ஜானக பெரோரா, எதிர்க்கட்சி அமைப்பாளர், ராஜா ஜோன்பிள்ளை, என்போரும் அநுராதபுரத்தில் 26 பேரும் கொல்லப்பட்டனர். ஏனையோர் தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகளைக் குற்றஞ்சாட்டிய போதிலும், அரசாங்கமும் பெரும்பாலான அவதானிப்பாளர்களும் இத்தாக்குதலுக்குத் தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள் பொறுப்பென்றனர். எப்படியிருப்பினும், தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள் இலக்காகக் கொண்டிருந்த பெரோவிற்குப் போதிய அளவு சொந்தப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்படாமைக்கு, சிரேட் எதிர்க்கட்சி அரசியல்வாதிகள் அரசாங்கத்தைக் குற்றஞ்சாட்டினர்.

ஒக்டோபர் மாதம் 9ஆந் திகதி, கொழும்புக்கு வெளியில் பொரலஸ்கமுவையில், விவசாய அபிவிருத்தி, கமநல் சேவைகள் அபிவிருத்தி அமைச்சர் மைத்திரிபால் சிரிசேனவின்

துணைக்காப்புக் குழுவை, தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளின் குண்டுதாரி தாக்கினார். அமைச்சர் காயத்திற்காளாகாமல் தப்பினார். ஆனால், இக்குண்டு வெடித்தலில் ஒரு குடிமகன் கொல்லப்பட்டு, ஐந்துபோர் காயப்பட்டனர்.

கடத்தல்கள்

கிழக்கில், பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகள், அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த உள் நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த மக்களின் முகாங்களில் எவ்விதத் தடையுமின்றி இயங்கி, மனிதாபிமான் நுழைத்திறனை மட்டுப்படுத்தினர். மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை மாவட்டங்களிலிருந்து, உள் நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தோறின் முகாங்களில், தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகள் ஆட்கடத்தலிலும் நிர்ப்பந்தப்படுத்திய ஆட்சேர்ப்பிலும் ஈடுபட்டனர்.

இவ்வாண்டில், தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள், குடிமக்களைத் தடுத்துவைக்கும் செயல்களில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டனர். பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் பிள்ளைகள் உட்பட தனி ஆட்களை, அவர்களின் விருப்பத்திற்கு மாறாக, அரசாங்கப் பாதுகாப்புப் படைகளுடன் சண்டையிட வைத்தனர். தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள், ஒன்று குடும்பம், ஒரு போராளி' என்ற கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்தி, ஓவ்வொரு குடும்பத்திலிருந்தும் ஓவ்வொருவரைத் தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளின் இயக்கத்திற்கு வழங்கும்படி கட்டாயப்படுத்தினர். இவ்வருடத்தில் காலஞ்செல்லச் செல்ல, தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளின் இராணுவ நிலைமை சீர்க்கலையக்குலைய, தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள், பிற்பதின் வயதினர் உட்பட, மும்முரமாக ஆட்சேர்ப்பில் ஈடுபட்டனரென, கண்காணிப்புக் குழுக்கள் அறிவித்தன. தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழிருந்த பிரதேசங்களிலிருந்து வெளியேறும் உரிமையை தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளிடமிருந்து விலைகொடுத்து வாங்கவேண்டியிருந்தது. தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள் குடிமக்களைக் கேடயங்களாகப் பயன்படுத்தினரென்று குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறது.

உடலீதியான து'பிரயோகம், தண்டனை, சித்திரவதை

அத்தருணத்தில் தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட, மடுவுக்கு அண்மையிலிருந்த பிரதேசத்தில், ஜனவரி மாதம் 28ஆந் திகதி, ஒரு கிளோமோர் கண்ணி வெடித் தாக்குதலில், ஒன்பது பாடசாலைப் பிள்ளைகள் உட்பட, 17 குடிமக்கள் கொல்லப்பட்டனர். இராணுவம், இத்தாக்குதலுக்குப் பின்னால் இருந்ததென்பதை, ஒர் இராணுவப் பேச்சாளர் மறுத்தார்.

தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளை அரசாங்கம் கிழக்கிலிருந்து வெளியேற்றிய பின்னர், உள் நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த மக்களை மீள்குடியேற்றுவதற்கும் மீளக் கட்டியெழுப்புவதற்குமாக நிலக்கண்ணிகள், தொடு வெடிப் பொறிகள், இன்னமும் வெடிக்காதுள்ள போர்த் தளபாடங்கள் என்பவற்றால் ஏற்பட்ட தடைகளை நீக்குவதற்கு, சர்வதேச, கண்ணிவெடிகளை அகற்றும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளும் தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகளும், அரசாங்கச்சார்பற்ற சர்வதேச அமையங்களின் பணிகளுடன் தொடர்ந்தும் தலையிடலாயின. வடக்கில் தனது

கட்டுப்பாடின் கீழிருந்த பிரதேசங்களை விட்டு அகதிகள் வெளியேறுவதைத் தமிழ்மீழ் விடுதலைப் புலிகள் தடுத்ததுடன், தமது கட்டுப்பாடின் கீழிலிருந்த பிரதேசங்களில் இயங்கிய உதவி அமையங்களின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்துவதற்கு முற்பட்டன. அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள அக்கரைப்பற்றில், அரசாங்கச்சார்பற்ற கூட்டமைப்பின் ஓர் உறுப்பினரான சங்கரப்பிள்ளை சாந்தகுமார், ஒக்டோபர் மாதம் 29ஆந் திகதி கடத்தப்பட்ட சம்பவத்துடன் தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகளுக்குத் தொடர்புண்டு என்று, கிழக்கிலிருந்த நம்பத்தகுந்த மூலாதாரங்கள் கூறின. இவரது கடத்தல் பற்றிய முறைப்பாடொன்று பதிவு செய்யப்பட்டபோதிலும், வருட இறுதியில், தொடர்ந்தும் அவர் எங்கிருக்கின்றார் என்பது தெரியவில்லை. இது தொடர்பான புலன் விசாரணையில் எவ்வித முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை.

பிள்ளைப் போர்வீர்கள்

தமிழ்மீழ் விடுதலைப் புலிகளும் தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகளும் பராயமடையாதவர்களைத் தமது இராணுவப் பிரிவுகளில் அமர்த்திப் பயன்படுத்தினர். இருப்பினும், முன்னைய ஆண்டுகளுடன் ஒப்பிடும்போது, ஆட்சேர்ப்பின் அளவு குறிப்பிடத்தக்க அளவில் குறைந்து காணப்பட்டதென்று ஜக்கிய நாடுகளின் பிள்ளைகளுக்கான நிதியம் (யுனிசே.ப்) குறிப்பிட்டது.

2007ஆம் ஆண்டின் இறுதியில், பராயமடையாதவர்களைப் பயன்படுத்துவதை நிறுத்திவிடுவதாக வழங்கிய தமது உறுதி மொழியைத் தமிழ்மீழ் விடுதலைப் புலிகள் காப்பாற்றவில்லை. மோதல்கள் மோசமடைய, ‘ஒரு குடும்பம், ஒரு போராளி’ என்ற தமிழ்மீழ் விடுதலைப் புலிகளின் கொள்கைக்கிணங்க, வயதிற்கூடிய பதின்வயதினர் உட்பட சகல வயதுக் குழுக்களைச் சேர்ந்தவர்களையும் தமிழ்மீழ் புலிகள், கட்டாயத்தின் பேரில் அமர்த்தி வந்தனர் என்று நம்பகமாக மூலாதாரங்கள் குற்றஞ்சாட்டின. இவ்வாண்டில், சராசரியாகப் 17 வயதினரான 26 பிள்ளைகளைத் தமிழ்மீழ் விடுதலைப் புலிகள் கட்டாயப்படுத்திச் சேர்த்தனரென்று (அல்லது மீஸ் சேர்த்தனரென்று,) நொவெம்பர் மாதத்தின் இறுதியளவில் ‘யுனிசே.ப்’ அறிவித்தது. நொவெம்பர் 30ஆந் திகதியில், 99 பிள்ளைகள், தமிழ்மீழ் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுக்காப்பில் இருந்தனர். அத்துடன் 1,325 பிள்ளைகள் அமர்த்தப்பட்டனர். ஆனால், வருட இறுதியில், இவர்கள், 18 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களாயினர்.

ஏப்ரில் மாதம் 7ஆந் திகதியும் 24ஆந் திகதியும் தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகள், மொத்தமாக, 39 பிள்ளைப் போர்வீர்களை விடுதலை செய்தனர். சில பிள்ளைகள், உடனடியாகவே அவர்களுடைய பெற்றோருடன் சேர்க்கப்பட்டனர். ஏனையோர், அம்பேபுஸ்ஸலவில் அமைந்துள்ள, அரசாங்கப் புள்ளவாழ்வு மையத்திற்கு அனுப்பப்பட்டனர். நொவெம்பர் 30ஆந் திகதியன்று, தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகளின் இயக்கத்தில், 56 பிள்ளைகள் தொடர்ந்தும் சேவையில் இருந்தனர். பிள்ளைகளாக அமர்த்தப்பட்ட மேலும் 71 பிள்ளைகள், இத்தருணத்தில், 18 வயதிற்கும் மேற்பட்டவர்களாக இருந்தனர். எனினும், தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகள், முன்னைய ஆண்டுகளை விடக் குறைந்த அளவில், பிள்ளைகளைத் தொடர்ந்தும் அமர்த்தி வந்தனர்.

பிரிவு 2. பின்வருவன உட்படக் குடியியற் சுதந்திரங்களை மதித்தல்

அ. பேச்சுச் சுதந்திரமும் அச்சுலகச் சுதந்திரமும்

பேச்சுச் சுதந்திரத்தையும் அச்சுலகச் சுதந்திரத்தையும் சட்டம் வழங்குகின்றது. நாட்டின் மிகப் பெரிய செய்தித்தாள் சங்கிலியும், இரண்டு பிரதான தொலைக்காட்சி நிலையங்களும் ஒரு வானோலி நிலையமும் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமாக இருந்தபோதிலும் பல்வேறுபட்ட சுயாதீனமான செய்தித்தாள்கள், சஞ்சிகைகள், வானோலி நிலையங்கள், தொலைக்காட்சி நிலையங்கள் என்பன தனியாருக்குச் சொந்தமாக இருந்து இயங்கிவருகின்றன. புதிய ஊடக நிறுவனங்களை நிறுவுவது தொடர்பாக, அரசாங்கம், அரசியல்சார்ந்த கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கவில்லை. வெளிநாட்டு ஊடக நிலையங்கள் பலவும், நாட்டில் செயற்பட்டுவந்தன.

கொழும்புப் பிரதேசத்திலும் மோதலினால் பாதிக்கப்பட்ட வடக்கிலும் கிழக்கிலும் ஊடகச் சுதந்திரம் சீர்குலைந்தது. ஊடகவியலாளர்கள் பலர், சுய தணிக்கைக்குத் தம்மை உட்படுத்திக்கொண்டனர். ஏப்ரில் மாதத்தில், ‘சுதந்திர இல்லம்’, 2007 ஆம் ஆண்டு ‘உலகளாவிய சுதந்திர அறிக்கை’யை வெளியிட்டது. நாட்டின் அச்சுடகம், ஷுயாதீன் அற்றங்குது’ என்று இவ்வறிக்கையில் வகுதிப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. தேசிய, சர்வதேச அடிப்படையிலமைந்த, ஏனைய ஊடகச் சுதந்திர அமையங்களும் ஊடகவியலாளர் அயைமங்களும், ஊடகச் சுதந்திரத்தின் நிலை பற்றித் தமது கவலையை வெளிப்படுத்தியதுடன், ஊடகவியலாளர்களைத் தொந்தரவு செய்வதிலும் அச்சுறுத்துவதிலும் பாதுகாப்பு அமைச்சின் வகிபாகத்தைக் கடுமையாக விமர்சித்தன.

சுயாதீனமான ஊடக நிலையங்கள் அரசாங்கத்தையும் அதன் கொள்கைகளையும் விமர்சிப்பதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் பல முயற்சிகளில் ஈடுபட்டது. விமர்சித்த ஊடகவியலாளர்களை சிரேட் அரசாங்க அலுவலர்கள், துரோகிகளென்று இடைவிடாது குற்றஞ்சாட்டி, அரசாங்கத்தைச் சாதகமான விதத்தில் காட்டும் செய்திகளைப் பிரசரிக்கும்படி பத்திரிகை ஆசிரியர்களையும் பிரசரிப்பாளர்களையும் அடிக்கடி நெருக்கினர்.

இவ்வருடத்தில், ஊடக ஆளணியினர், அச்சுறுத்தல்களுக்கும் தொந்தரவுகளுக்கும் ஆளாக்கப்பட்டனர். அரசாங்கத்தை விமர்சிக்கும் வகையில் கட்டுரைகளை எழுதிய ஊடகவியலாளர்கள், தாம் அச்சுறுத்தலுக்கு உட்பட்டுள்ளனர் என்ற உணர்வைப் பெறும் ஒரு குழ்நிலை உருவாவதற்கு, பாதுகாப்புச் செயலாளர் கோதாபய ராஜபக்ஸ், இராணுவத் தளபதி சரத் சௌபான்சேக்கா, தொழில் அமைச்சர் மேர்வின் சில்வா உட்பட அரசாங்கத்தினதும் இராணுவ அதிகாரிகளினதும் கூற்றுக்கள் பங்களிப்புச் செய்தன. ஒகஸ்ட் மாதம் 4ஆந் திகதி, தொழில் அமைச்சர் மேர்வின் சில்வாவும் அவருடைய குழாமும் தொலைக்காட்சி ஊடகவியலாளர்கள் இருவரைத் தாக்கினர். நொவெம்பர் மாதம் 14ஆந் திகதி, இச்சம்பவம் தொடர்பாக, சில்வாவும் ஏனைய மூன்று பேரும் சட்டவிரோதமாகக் கூடியமை, தீங்கிமைத்தமை, திருடியமை, தாக்கியமை உட்பட ஒன்பது காரணங்களுக்காக, சட்டத்துறை நாயகத்தினால் கொழும்பு உயர் நீதி மன்றத்தில் எழுத்தில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டனர். சேதங்களின் நிமித்தம் 750,000 ரூபாவை (அமெரிக்க டொலர் 6,640) செலுத்துவதற்கும், எதிர்காலத்தில் ஊடகவியலாளர்களைத் தாக்குவதில்லை என்று இணங்கியதற்கும் அமைய, டிசெம்பர் மாதம் 17ஆந் திகதி இவ்வழக்குத் தீர்த்துவைக்கப்பட்டது.

மார்ச் மாதம் 7ஆந் திகதி, பயங்கரவாதப் புலனாய்வுப் பிரிவு, சன்டே தடம்ஸ் பத்தி எழுத்தாளர் ஜே. எஸ். திஸ்ஸெனாயகத்தையும் பத்தி எழுத்தாளர் வி. ஜசிஹரனையும் வளர்மதி வடிவேலையும் அவசரகாலப் பிரமாணங்களின் கீழ் கைது செய்தது. வி. ஜசிஹரனும் வளர்மதி வடிவேலூம் ஓர் அச்சகத்தின் சொந்தக்காரர்களும் இணைய வலைக்கடப்பிடம் ஒன்றில் திஸ்ஸெனாயகத்தின் பங்குதாரர்களுமானவர்கள். ஒகஸ்ட் மாதம் 25ஆந் திகதி, பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ், (PTA) அரசாங்கம், முறைசார் விதத்தில் திஸ்ஸெனாயகத்தையும் அவருடைய, சுகபாடிகளையும் எழுத்தில் குற்றஞ்சாட்டியது. இச்சட்டத்தின் 30 ஆண்டு வரலாற்றில், இச்சட்டத்தின் கீழ் ஊடக ஆளணியினர் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டமை இதுவே முதற்தடவையாகும்.

வட கிழக்கு மாதாந்தச் சஞ்சிகையின் பதிப்பாசிரியரும் பிரசரிப்பாளரும் என்ற விதத்தில், இச்சஞ்சிகையைப் பிரசரிப்பதன் மூலம், அரசாங்கத்திற்கு அவப்பெயர் ஏற்படுத்துவதற்கு சதி செய்ததாகவும், ஒரு பயங்கரவாத அமையத்திற்கு உதவுவதற்கும் அதன் தீச்செயலுக்கு உடந்தையாக இருப்பதற்கும் எண்ணியதாகவும், பயங்கரவாதத்திற்கு உதவுவதற்காக, அரசாங்கச்சார்பற்ற அமையங்களிலிருந்து பணம் பெற்றதாகவும், அரசு, திஸ்ஸெனாயகத்தின் மீது குற்றஞ்சாட்டியது. பாதுகாப்புப் படைகளுக்கெதிரான கருத்துரைகளையும், இன ஒற்றுமையைக் குலைப்பதன் மூலம் தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளைத் தூண்டிவிடுவதையும், அரசிற்கு அவப்பெயர் கற்பிப்பதையும் அரசாங்கம் கண்டது. வருட இறுதியில் வழக்கு நடந்துகொண்டிருந்தது. முவரும் இன்னமும் தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இனந்தெரியாதவர்களிடமிருந்து தமக்கு அச்சுறுத்தல்கள் வருவதாக, தடுத்துவைக்கப்பட்ட ஊடகவியலாளர்களின் குடும்பத்தினர்கள் அறிவித்தார்கள்.

மே மாதம் 22ஆம் திகதியன்று, இனந்தெரியாதோர், நேன் செய்திப் பத்திரிகையின் பிரதிப் பதிப்பாசிரியரும் பாதுகாப்புப் பத்தி எழுத்தாளருமான கீத் நோயரைக் கடத்தி, அவரை மிக மோசமான விதத்தில் அடித்தன். பல மணித்தியாலங்களுக்குப் பின்னர், தனது வீட்டிற்கு அண்மையில் நோயர் விடுவிக்கப்பட்டார். உள் நாட்டுப் போர் பற்றி நோயர் எழுதியவையும் அதைப் பற்றிய பகுப்பாய்வுமே இத்தாக்குதலுக்குக் காரணங்களோன, இலங்கை, செயற்படும் ஊடகவியலாளர்களின் சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளர், பொட்டல ஜயந்த, நம்பினார். தாக்குதல் பற்றி எந்தவொரு தனி ஆனும் குற்றஞ்சாட்டப்படவில்லை.

மே மாதம் 28ஆந் திகதி, யாழ்ப்பாணத்தில், நாவற்துறையில், மோட்டார் சைக்கிளில் வீடு திரும்பிக்கொண்டிருந்த போது தொலைக்காட்சிச் செய்தித்தொடர்பாலர்களான பி. தேவகுமாரனும், மகேந்திரன் வரதனும் கொல்லப்பட்டார்கள்.

ஜூலை மாதம் 1ஆந் திகதி, இலங்கை அச்சக நிறுவனத்தில், ஊடகவியலாளரும் செயற் திட்ட ஒருங்கிணைப்பாளருமாக இருந்த நாமல் பெரேராவும் பிரித்தானிய உயர் ஸ்தானிகராலயத்தின் தேசிய அலுவலர்களுள் ஒருவரும் அச்சக நிறுவனத்திலிருந்து பயணம் செய்து கொண்டிருந்தபோது ஆறு பேரினால் தாக்கப்பட்டனர். இருவரும் காயமடைந்தனர். ஆனால், எவரும் கைது செய்யப்படவில்லை.

தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள், தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழிருந்த பிரதேசங்களில், அச்ச ஊடகத்தையும் ஒலிபரப்பு ஊடகத்தையும் வரையறைப்படுத்தினர். எல்லைகள் எதுவுமற்ற

செய்தியாளர்கள், ஷாச்சுடகச் சுதந்திரத்தைக் கொல்பவர்' என்று தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தலைவரான வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டனர். கொழும்பிலுள்ள தமிழ் ஊடகவியலாளர்களைத் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அச்சுறுத்தினர் என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழிருந்த பிரதேசங்களில் செயற்பட்ட ஊடகவியலாளர்கள், தம்மைத் தாமே தணிக்கை செய்தமை (சுய தணிக்கை) வழையை ஒரு விடயமாகும்.

இணைய சுதந்திரம்

நாட்டின் இரண்டு, மிகப் பெரிய இணைய சேவையை வழங்குவோர், விடுதலைப் புலிகளுக்குச் சார்பான செய்தி வலைக்கடப்பிடமாகிய தமிழ் வலைக்கான பெறு வழியை மட்டுப்படுத்த வேண்டுமென அரசாங்கம், ஜௌன் மாதத்தில் பணித்தது. ஆண்டின் இறுதி வரை, பெறு வழி அனுமதிக்கப்படவில்லை.

மின் அஞ்சல் உட்பட, இணையத்தினாடாக, தனி ஆட்களும் குழுக்களும் பொதுவாக, கருத்துக்களை வெளியிடுவதில் ஈடுபடுகின்றனர். வலைக்கடப்பிடங்கள் பல - இவற்றுள் சில எதிர்க் கட்சிகளின் அனுசரணையைப் பெறுவன - அரசாங்கத்தை விமர்சனம் செய்தன. ஷாசிங்கள் மக்களைக் காட்டிக் கொடுப்பவர்களைக் கொலை செய்யும்படி அழைக்கும் பல வலைக்கடப்பிடங்களுக்கு எதிராக, அரசாங்கம் எதுவித நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை.

புலமைசார் சுதந்திரமும் கலாச்சார நிகழ்வுகளும்

அரசாங்கம், புலமைசார் சுதந்திரத்தை அல்லது கலாச்சார நிகழ்வுகளை மட்டுப்படுத்தவில்லை.

ஆ. அமைதியாகக் கூடும் சுதந்திரமும் ஒருங்குசேரும் சுதந்திரமும்

கூடும் சுதந்திரம்

கூடும் சுதந்திரத்தைச் சட்டம் வழங்குகின்றது. இவ்வுரிமையை, அரசாங்கம், நடைமுறையில் பொதுவாக மதித்து நடக்கின்றது. எனினும், சில மட்டுப்பாடுகள் காணப்பட்டன. உதாரணமாக, கூட்டங்களையும் கூடி நிற்றலையும் ஊர்வலங்களையும் மட்டுப்படுத்தும் அதிகாரத்தை, 2005ஆம் ஆண்டின் அவசர காலப் பிரமாணங்கள், ஜனாதிபதிக்கு வழங்குகின்றன. அபிப்பிராய வாக்கெடுப்புத் திகதி முடிவு செய்யப்பட்டுள்ள ஒரு தருணத்தில், பேரணிகளும் அரசியல் தன்மைவாய்ந்த ஆர்ப்பாட்டங்களும் இடம்பெற முடியாதெனச் சட்டம் கூறுகின்றது. எனினும், எதிர்க்கட்சிகள், சிறுபான்மைக் குழுக்கள் என்பன உட்பட, பொதுவாக அரசாங்கம், ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கு அனுமதிச்சீட்டுக்களை வழங்கியது.

ஒருங்குசேரும் சுதந்திரம்

ஒருங்குசேரும் சுதந்திரத்தைச் சட்டம் வழங்குகின்றது. பொதுவாக, அரசாங்கம், இவ்வுரிமையை நடைமுறையில் மதித்து நடக்கிறது. எனினும், அவசரகாலப் பிரமாணங்களின் கீழ் உள்ளது

போன்று சில மட்டுப்பாடுகள் உண்டு. தனி ஆட்களை இலக்காகக்கொண்டு கைது செய்வதற்கும் அவர்கள் யாருடன் சேர்கிறார்களோ அவர்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு, வினாக்களை வினவுவதற்கும் பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் தகவல் தருவோரைப் பயன்படுத்துகின்றது.

தாம் கட்டுப்படுத்திய பிரதேசங்களில், ஒருங்குசேரும் சுதந்திரத்தைத் தமிழ்ம் விடுதலைப் புலிகள் அனுமதிக்கவில்லை. தமது அரசியல் பேரவீகளுக்குச் சமுகமளிக்குமாறு தமிழ்ம் விடுதலைப் புலிகளும் தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகளும் மக்களைக் கட்டாயப்படுத்தினரென அறிவிக்கப்படுகின்றது.

இ. மதச் சுதந்திரம்

சட்டம், தலையாய நிலையை பெளத்தத்திற்கு வழங்குகின்றது. ஆனால், ஏனைய மதங்களைச் சேர்ந்தோர் தத்தமது மதங்களைச் சுதந்திரமாகப் பின்பற்றுவதற்கான உரிமையையும் அது வழங்குகின்றது. பொதுவாக, அரசாங்கம், நடைமுறையில் இவ்வரிமையை மதித்து நடக்கின்றது. பிரஜைகளுள் பெரும்பாலானோர் பெளத்தர்களாக இருந்தபோதிலும், அரசாங்க மதம் என்று ஒன்றில்லை.

வெளி நாட்டு மத குருமார், நாட்டில் பணி புரியலாம். வெளி நாட்டுச் சமய ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தற்காலிகப் பணி அனுமதிச்சீட்டுக்களின் தொகையை அரசாங்கம் வரையறுத்துள்ளது. அரசாங்கத்தில் பதிவு செய்த மதப் பிரிவுகளுக்கு, அனுமதி வழங்கப்படுகின்றது.

பொதுவாக, கிறிஸ்தவக் குழுக்கள் வழிபடுவதற்கும் வழிபாட்டாளர்கள் கூடுவதற்கும் வேண்டிய கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கும் அவற்றிற்குள்ள உரிமையை நீதிமன்றங்கள் நிலை நிறுத்திய அதே வேளை, புதிய கிறிஸ்தவப் பிரிவுகளைப் பதிவு செய்வதற்கு அல்லது வழிபாட்டுக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கு அல்லது விஸ்தரிப்பதற்குப் பதிவு செய்தலைத் தடுக்கும் விதத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் விதிகளைச் சூழ்ச்சித் திறனுடன் கையாண்டனர். எந்தவொரு மதத்தையும் பின்பற்றுவதற்குத் தனி ஆட்களுக்குள் உரிமையை அரசியல் யாப்பு ஆதரித்தபோதிலும் மதம் மாற்றும் உரிமையை அது ஆதரிக்கவில்லை என்று, 2003ஆம் ஆண்டில் உச்ச நீதி மன்றம் விதித்தது.

சமுதாயத்துடன் தொடர்புற்ற து'பிரயோகமும் பாரப்சமும்

ஜூலை மாதம் 6ஆங் திகதி, ஜெந்து பெளத்த பிக்குகள், மாலபேயில் தலஹேணயிலுள்ள கல்வரி தேவாலயத்தில் நடந்த பூஜைகளை, நிறுத்தினர். வழிபாட்டிற்காகக் கூடியவர்களை, பொலீஸார் வீட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு, தேவாலயத்தைக் கிராமவாசிகள் கொள்ளையடிப்பதைத் தடுக்கத் தவறியதுடன், ஆயரையும் ஜெந்து ஊழியர்களையும் தாக்கினர். பின்னர், பொலீஸார் எட்டுச் சந்தேகப்போவளிகளைக் கைது செய்தனர். இவர்கள் ஜூலை மாதம் 7ஆங் திகதி பிணையில் விடுவிக்கப்பட்டனர். வருட முடிவில், மேலதிக நடவடிக்கைகள் எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை.

செப்பெடம்பர் மாதம் 21ஆந் திகதி, திருகோணமலையில், கோணேஸ்வரர் கோவிலின் பிரதான குரு சிவகுருராஜா குருக்கள் உயர் பாதுகாப்புப் பிரதேசத்தில் பிரயாணங் செய்துகொண்டிருந்த போது, அரசாங்கச் சோதனைச் சாவடிகள் பல இருந்த இடமொன்றிற்கு அருகில் கொல்லப்பட்டார். இது தொடர்பான புலன் விசாரணையில், மேற்கொண்டு எவ்வித முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை.

தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகள் முஸ்லிங்களை அச்சுறுத்தித் தொந்தரவு செய்ததன் பயணாக, கிழக்கில் முஸ்லிம் சமுதாய அங்கத்தவர்களுக்கும் தமிழ் சமுதாய அங்கத்தவர்களுக்கும் இடையில் மனத்தாக்கம் நிலவியதென அறிவிக்கப்பட்டது. உதாரணமாக மே மாதம் 26ஆந் திகதி, ஏறாவூரைச் சேர்ந்த முஸ்லிங்கள் 3000 பேர், தமது கடைகளை மூடிவிட்டு, இப்பிரதேசத்தில் அண்மையில் முஸ்லிங்கள் சுடப்பட்டதற்கெதிராக ஊர்வலம் நடத்தினர். ஜென் 1ஆந் திகதி கல்லடியில் கொல்லப்பட்ட ஒரு முஸ்லிமின் இறுதிச் சடங்குகளைத் தொடர்ந்து, 2ஆந் திகதி, காத்தாங்குடியையும் ஏறாவூரையும் சேர்ந்த முஸ்லிம் சமுதாயத்தினர் பொது வேலை நிறுத்தம் ஒன்றை நடத்தினர்.

இவர்களுக்கெதிரான சம்பவங்கள் எதுவும் அறிவிக்கப்படவில்லை.

மேலும் விபரமான ஆராய்விற்கு, 2008 சர்வதேச சமயச் சுதந்திர அறிக்கையை, www.state.gov/g/drl/irf/rpt இல் பார்க்கவும்.

ஈ. நடமாடும் சுதந்திரம், உள் நாட்டில் இடம் பெயர்ந்த மக்கள், அகதிகளின் பாதுகாப்பு, நாடற்ற மக்கள்

நடமாடும் சுதந்திரம்

ஏந்தமாடும் சுதந்திரம், தனது வதிவிடத்தைத் தேந்தெடுக்கும் சுதந்திரம்' என்பதையும் ஏநாட்டிற்குத் திரும்பும் சுதந்திர'த்தையும் சட்டம் ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் வழங்குகின்றது. எனினும், நடைமுறையில், பல சந்தர்ப்பங்களில், அரசாங்கம் இவ்வரிமையைப் பாரதாரமான விதத்தில் மட்டுப்படுத்தியது. தமிழ்மீற விடுதலைப் புலிகளுடனான போர், வடக்கிலும் கிழக்கிலுமிருந்து வந்த பிரயாணிகள் மீதும், கொழும்பில் அவர்களின் நடமாட்டம் பற்றியும், மேலதிகச் சோதனைகளைத் திணிக்கும் வண்ணம் அரசாங்கத்தைத் தூண்டியது. ஆவசரகாலப் பிரமாணம் 23இன் படி கொழும்புக்கு வருகை தருவார்கள் பதியப்பட வேண்டும். வடக்கிலிருந்தும் கிழக்கிலிருந்தும் வந்த தமிழர்களைப் பிரமாணம் 23இற்கிணங்கப் பதிவதற்குக் கொழும்பு பொலீஸார் மறுத்தனர். சில சமயங்களில், மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் இருந்த அவர்களின் வீடுகளுக்குத் திரும்பும்படி நிர்ப்பந்தித்தனர். யாழ்ப்பாணத்திலும் திருகோணமலையிலும் தமிழர்கள் மீன் பிடிப்பதற்கெதிராகப் பள்ளான கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன.

துமிழர்கள், குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்வோர், நாட்டின் மற்றைய பிரதேசங்களில் நடமாடுவதற்குப் பாதுகாப்புப் படையினரால் வழங்கப்படும் விசே' செல்கைச் சீட்டைப் பெற வேண்டுமென அரசாங்கம் விதித்தது. மற்றைய பிரஜைகளைப் போலன்றி, தமிழ் இனத்தைச்

சேர்ந்தவர்களின் அடையாள அட்டைகள் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் அச்சிடப்பட்டன. இதன் மூலம் யார் தமிழ் இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதைப் பாதுகாப்புப் படையினர் உடனடியாக நிர்ணயிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த பிரஜைகள், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியேறுவதென்றால், இராணுவத்தின் குடியியல் விவகார அலகிலிருந்து, அல்லது, சில சந்தர்ப்பங்களில், ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியிடமிருந்து அனுமதி பெற வேண்டுமென விதிக்கப்பட்டது. பல மூலாதாரங்களின்படி, பட்டியலில் இடம் பெற்றின், காத்திருக்க வேண்டிய காலம் ஜந்து மாதங்களுக்கும் மேற்பட்டதாக இருந்தது. இராணுவத்தினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட ஊரடங்குச் சட்டங்களும் யாழ்ப்பாணப் பிரஜைகளின் நடமாட்டத்தை மட்டுப்படுத்தின.

கொழும்பிலிருந்த இராணுவச் சோதனைச் சாவடிகளில் பாதுகாப்புப் படையினர், தமிழர்களை அடிக்கடி தொந்தரவு செய்தனர். அரசாங்கம், கிழக்கில் பயனுறுதிவாய்ந்த கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்திய பின்னர், அரசாங்கமும் தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகளும் பரிசோதனைச் சாவடிகளை நடத்தின. இவை, மக்களின், குறிப்பாகத் தமிழ் மக்களின் சுயாதீனமான நடமாட்டத்தை மட்டுப்படுத்தின.

யாழ்ப்பாணத்திற்கு அருகிலிருந்த நெடுஞ்சாலைக் கடப்பொன்றை, அரசாங்கம் தொடர்ந்தும் முடிவைத்துக்கொண்டது. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட வன்னிப் பிரதேசத்திற்குப் பிரயாணிகளையும் பொருட்களையும் மற்றுமொரு கடப்பினாடாகக் கொண்டு செல்லும்படி அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்தியது. மதவாச்சிக்கு அன்மையிலிருந்த பிரதான சந்தியிலிருந்து, எல்லாத் திக்கிலும் இடம்பெறும் நடமாட்டங்களின் மீது, அரசாங்கம், மேலதிகப் பரிசோதனைகளை விதித்தது. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருக்கும் வன்னிப் பிரதேசத்திலுள்ள அரசாங்க அதிபரின் விசே அனுமதியைப் பெறாமல், ஒழந்தைக்கு அருகில் நெடுஞ்சாலை குறுக்கிடும் முனையில் அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களுக்குக் குடிமக்கள் பிரயாணஞ்செய்வதைத் தடுக்கும் வகையில், 2007ஆம் ஆண்டு நொவெம்பர் மாதம் பாதுகாப்புச் செயலாளர், வாய்மொழியான அநிவறுத்தல் ஒன்றை வெளியிட்டார். வன்னிக்குச் செல்லும் வர்த்தக விமானப் பயணங்கள் தொடர்ந்தும் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருந்தன. குடிமக்கள் பயணஞ்செய்யும் விமானங்களின் பாதுகாப்புக்கும், செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் சர்வதேசக் குழுவினாலோ அரசாங்கத்தினாலோ இயக்கப்படும் பயணிகள் கப்பல்களுக்கும் உணவுப் பொருட்களை ஏற்றிவரும் கப்பல்களுக்கும் உத்தரவாதமளிப்பதற்குத் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் மறுத்தனர்.

குடிமக்கள் பிரவேசிக்க முடியாத இராணுவத் தளங்களுக்கு அருகாமையிலும் உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களுக்குச் சமீபத்திலுமுள்ள சில பிரதேசங்களுக்குள் பிரவேசிப்பதும் தொடர்ந்தும் வரையறைக்குட்டிருந்தது. பெரும்பாலான இராணுவ முகாங்களின் வேலிகளிலிருந்து ஏற்றதாழ 2.5 மைல் ஆரை வரையும் உயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள் பரந்திருந்தன. உயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள் அளவுக்கதிகமாக இருந்ததாகவும், தமிழ் விவசாய நிலங்களை, குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள விவசாய நிலங்களை அநியாயமான விதத்தில் பாதித்ததாகவும் சில அவதானிப்பாளர்கள் கூறினர். அரசாங்கப் பாதுகாப்புப் படைகளுக்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்குமிடையில் நடந்த மோதல்களின் போது, தமிழ் மக்கள் தமது வீடுகளை விட்டு வெளியேறினர். இவ்வாறு முன்னர் தமிழர் வாழ்ந்த நிலங்களை உள்ளடக்கிய, பெரிய, உயர் பாதுகாப்பு வலயம் ஒன்றைக் கிழக்கு முதூரிலும் சம்பூரிலும்

உருவாக்கப்போவதாக, 2007ஆம் ஆண்டில் ஐனாதிபதி கூறினார். இவ்வயர் பாதுகாப்பு வலயத்துக்கு ஆட்சேபம் தெரிவித்துத் தொடரப்பட்ட வழக்குகளை உச்ச நீதி மன்றம் தள்ளுபடி செய்தது. அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மீது தனியார் வழக்குத் தொடர முடியாதென்று உச்ச நீதி மன்றம் காட்டியது.

உள் நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த மக்கள் (IDPs)

உள் நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த மக்களின் மனித உரிமைகள் பற்றிய செயலாளர் நாயகத்தின் பிரதிநிதியாகிய வோல்ட்டர் கலின், ஆண்டின் ஆரம்பத்தில், உள் நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த மக்களின் தொகை 577,000 இங்கும் அதிகம் என்று அறிக்கையில் குறிப்பிடுகின்றார். மோதல்களின் முந்திய கட்டங்களில் இடம்பெயர்ந்தோரையும் 2004ஆம் ஆண்டில் சனாமியினால் இடம்பெயர்ந்தோரையும் இத்தொகை உள்ளடக்குகின்றது. 2006ஆம் ஆண்டு தொடக்கம், வடக்கில் இடம்பெயர்ந்தோர், 261,453 என்று, ஜக்கிய நாடுகளின் அகதிகளுக்கான உயர் ஆணையர் (UNHCR), டிசெம்பர் மாதத்தில் அறிவித்தார். இவர்களுள், கிட்டத்தட்ட 230,000 பேர், வடக்கில் மீண்டும் ஆரம்பித்த போரின் பயனாகப் புதிதாக இடம்பெயர்ந்தவர்களாவர்.

2006ஆம் ஆண்டிற்கும் 2007ஆம் ஆண்டிற்கும் இடையில், கிழக்கில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலும் திருகோணமலை மாவட்டத்திலும் இடம்பெயர்ந்த 170,000 உள் நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த மக்களுள், 8,300 பேரைத் தவிர ஏனையோர் மட்டக்களப்பிற்கும் உள் நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த 4,200 பேர் திருகோணமலைக்கும் திரும்பினர். அரசாங்கத்தினதும் ஜக்கிய நாடுகளின் அகதிகளுக்கான உயர் ஆணையரினதும் அனுசரணையின் கீழ், திரும்பும் செயன்முறை, இவ்வருடத்தில் ஆரம்பமாகியது. நீண்ட காலமாக இடம்பெயர்ந்துள்ளோருள், பல்லாயிரக் கணக்கானோர், 1990ஆம் ஆண்டில், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினால் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம் மக்களாவர். இவர்களுட் பலர், இன்னமும் புத்தளத்தில் அகதி முகாங்களில் வாழ்கின்றனர். அண்மைக் காலத்தில் உள்ளில் இடம்பெயர்ந்த ஏனையோரை, பிரதானமாகத் தமிழர்களை, வீடு திரும்புவதற்கு அரசாங்கம் அனுமதிக்கவில்லை. இவர்களின் உறைவிடங்கள், உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருந்தமை இதற்குக் காரணமாகும்.

உள் நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த மக்களின் முகாங்களில் பாலியல் துப்பிரயோகம் இடம்பெற்றதென, அகதிகளுக்கான ஜக்கிய நாடுகளின் உயர் ஆணையர் கண்டறிந்துள்ளார். அத்துடன், இப்பிரச்சினையை அனுகுவதற்காக, உள் நாட்டு அரசாங்கச்சார்பற்ற அமையங்களுடனும் அரசாங்கச்சார்பற்ற சர்வதேச அமையங்களுடனும் பல தொடக்க முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். பாலியல் துப்பிரயோகத்துடன், தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகள், உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தோரின் முகாங்களில் கட்டாயப்படுத்திப் பிள்ளைகளையும் இளைஞர்களையும் அமர்த்தினர் என்று நம்பத்தகுந்த கருத்துரைகள் குறிப்பிட்டன.

நிறுவப்பட்டள் சோதனைச் சாவடிகளினுடாக, வன்னிப் பிரதேசத்திலிருந்து வெளியேறும் மக்களின் தொகையைக் குறைப்பதற்காக, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள், தொடர்ந்தும் அனுமதிச் சீட்டு முறையைத் திணித்தனர். தான் கட்டுப்படுத்திய பிரதேசங்களினுடாகப் பயணஞ்செய்த குடிமக்களிடமிருந்து, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் கிரமமாக வரி அறவிட்டனர்.

வடக்கில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும் அரசாங்கப் படைகளுக்குமிடையிலான சண்டை, தொடர்ந்தும், உள் நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த மக்களின், மனிதாபிமான முகாங்களினது பாதுகாப்பிற்குத் தொடர்ந்தும் அச்சுறுத்தலாக அமைந்தது. செட்டெம்பார் மாதத்தின் ஆரம்பத்தில், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த கிளிநோச்சிப் பட்டணத்தின் மீது, இராணுவ விமானங்கள், முன்றாவது தடவையாக குண்டுகளைப் பொழிந்தன. ஜக்கிய நாடுகளின் உலக உணவு நிகழ்ச்சித் திட்ட அலுவலகமும், மனிதாபிமான விவகாரங்களை ஒருங்கிணைக்கும் ஜக்கிய நாடுகளின் அலுவலகமும் மயிரிமழையில் தப்பின. இதற்குச் சந்தியும் பின்னர், பாதுகாப்பு அக்கறைகளைக் காரணங்காட்டி, செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் சர்வதேசக் குழுவைத் (ICRC) தவிர்ந்த, சகல சர்வதேச மனிதாபிமான அமையங்களும் வடக்கிலிருந்து வெளியேற வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிட்டது. இதன் பயனாக, அதிக தேவை அவசியப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு, உறையுள்களை அமைப்பதற்கான பொருட்களும் வைத்தியப் பொருட்களும் உட்பட இப்பிரதேசங்களுக்குப் பொருட்களைக் கொண்டு செல்வது கடினமாக இருந்ததென, சர்வதேச மனிதாபிமான உதவி வழங்குவோர் அறிவித்தனர்.

அரசாங்கப்படைகள் கிளிநோச்சியை நோக்கி முன்னேற, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் கீழிருந்த பிரதேசங்களின் நிர்வாகத் தலைநகரமாகிய கிளிநோச்சியிலிருந்து, ஆயிரக் கணக்கான பிரதேசவாசிகள், வன்னியின் ஆழ்ந்த பிரதேசங்களுக்குள் தப்பி ஓட வேண்டிய நிலைக்குக் கட்டாயமாகத் தள்ளப்பட்டனர். வருட இறுதியில், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த பிரதேசங்களில், உள் நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த, 230,000 முதல் 300,000 வரையான மக்கள் இருந்தனரெனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த பிரதேசங்களின் முற்றுமுழுதான சனத்தொகை 375,000 எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. பல குடும்பங்கள், பல தடவைகள் இடம்பெயரும் நிரப்பந்தத்திற்குள்ளானார்கள்.

இடம்பெயர்ந்த மக்கள், அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களை அடைந்தபோது, அவர்கள் மேலும் முன்னேறுவதை அரசாங்கம் பொதுவாக, அனுமதிக்கவில்லை¹⁵ அவர்களைத் தடுப்புக் காவல் முகாங்களில் தடுத்து வைத்தது. 800இற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் - இவர்களுட் பெரும்பாலானோர் யாழ்ப்பாணத்தையும் கிளிநோச்சியையும் சேர்ந்தவர்கள் - மன்னார் மாவட்டத்திலிருந்த, உள் நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தோருக்கான இரண்டு முகாங்களுக்குள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு தங்கவைக்கப்பட்டனர் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. முள்ளுக் கம்பிகளால் குழப்பட்ட முகாமை விட்டு வெளியேறும் எந்த ஒருவரும் அனுமதி பெற்றுக் குடும்ப அங்கத்தவர்களுள் ஒருவரை முகாமில் விட்டுச் செல்ல வேண்டுமென்று, மிகக் கடுமையாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட முகாம் விதிகள் விதித்தன. குடும்ப அங்கத்தவர்கள் இல்லாத ஆட்கள், வெளியேறுவதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. தனி ஆட்களைக் கொண்ட ஒரு குழு அனுமதி கேட்ட பின்னர், அக்குழுவினர், பாதுகாப்புப் படையினருடன் அனுப்பிவைக்கப்பட்டனர். மனிதாபிமான நிலைமைகள், விசேஷாக, சுகாதார வசகதிகள், சர்வேதசத் தரங்களுடன் பார்க்கையில் மிகத் தாழ்வாக இருந்தன. இத்தகைய நீண்டு செல்லும் தடுத்துவைப்புக்கள், உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த மக்களை நடத்த வேண்டிய சர்வதேச நடைமுறைகளையும் அரசியல் யாப்பையும் மீறின.

அகதிகளுக்கான பாதுகாப்பு

அகதிகளின் அந்தஸ்து தொடர்பான 1951ஆம் ஆண்டுச் சமவாயத்திற்கும் அதன் 1967ஆம் ஆண்டு மூல ஆவணத்திற்கும் அமைய, புகலிடம் அல்லது அகதி அந்தஸ்து வழங்கப்படுவதற்குச் சட்டம் வழி செய்யவில்லை. அகதிகளுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்குவதற்கான முறைமையொன்றை அரசாங்கம் நிறுவவில்லை. அகதிகளின் உயிருக்கு அல்லது சுதந்திரத்திற்கு அச்சுறுத்தல் நிலவும் நாடுகளுக்கு அவர்களை வலுக்கட்டாயமாக வெளியேற்றுதல் அல்லது திருப்பி அனுப்புதல் என்பவற்றிற்கெதிராக, நடைமுறையில், அரசாங்கம் பாதுகாப்பு வழங்கியது. உள் நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த மக்களுக்கும் அகதிகளுக்கும் உதவுவதற்காக, அகதிகளுக்கான ஐக்கிய நாடுகளின் உயர் ஆணையருடனும் ஏனைய மனிதாபிமான அமையங்களுடனும் அரசாங்கம் ஒத்துழைத்தது.

ஒக்டோபர் 31ஆம் திகதி வரை, 2,394 இலங்கைப் பிரஜைகள் இந்தியாவிற்குத் தப்பி ஓடினார்கள். இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையிலுள்ள பாக்கு நீரிணையில், அகதிகளுடன் பிரயாணங்கெய்த வள்ளங்களை இலங்கைக் கடற்படை தாக்கியதன் விளைவாக, பிள்ளைகளும் வயதுவந்தோரும் இறந்தனர்.

நாடற்ற மக்கள்

இந்திய நாட்டவர்களுக்குப் பிரஜாவுரிமை வழங்கும் 2003ஆம் ஆண்டு அதிகாரச் சட்டம், முன்னர் நாடற்றோராய் இருந்தோருக்கு, விசேஷாக மலையகத் தமிழருக்கு பிரஜா உரிமையை வழங்குகின்றது. நாடற்ற மக்களுள் பெரும்பாலானோருக்குக் குடியிரிமை வழங்கி பிரஜாவுரிமை ஆவணங்களை வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. எனினும், வருட ஆரம்பத்தில், 70,000 என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ள மலையகத் தமிழரை ஆவணமாக்கும் முயற்சிகள் சென்றிடையவில்லை. இத்தகையோர், தன்னிச்சையான கைதுக்கும் தடுத்துவைத்தலுக்கும் வசப்படக்கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். மலையகத் தமிழர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அரசியற் கட்சிகளைச் சேர்ந்த அரசாங்க அமைச்சர்கள், போதிய அளவு ஆவணங்களைப் பெறாதவர்களுக்குத் தேசிய அடையாள அட்டைகளையும் ஏனைய பிரஜா உரிமை ஆவணங்களையும் வழங்குவதற்கு முயற்சிகள் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்று கூறினார்கள்.

பிரிவு 3. அரசியல் உரிமைகளுக்கு மரியாதை:அரசாங்கத்தை மாற்றியமைப் பதற்கான பிரஜா உரிமை

தமது அரசாங்கத்தை அமைதியான முறையில் மாற்றி அமைப்பதற்கான பிரஜா உரிமையைச் சட்டம் பிரஜைகளுக்கு வழங்குகின்றது.

தேர்தல்களும் அரசியலீதியான பங்குபற்றவும்

2005ஆம் ஆண்டில், ஆறு வருட காலத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஜனாதிபதி, நிறைவேற்று அதிகாரங்களைப் பெற்றவராக இருக்கும் அதே வேளையில் 2004 ஆம் ஆண்டில் தெரிவு செய்யப்பட்ட 225 அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட பாராஞ்மன்றம் சட்டவாக்க அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது.

2005ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தல், பொதுவாகத் திருப்தியாக அமைந்திருந்ததென்று ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் தேர்தல் அவதானிப்புக்கும் கூறியது. தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள், தேர்தல் பகு'காரிப்பை நடைமுறைப்படுத்தி, வடக்கிலும் கிழக்கிலும் ஏழு கை வெடிகுண்டுத் தாக்குதல்களை மேற்கொண்டனர். இதன் பயனாக, வடக்கிலிருந்த வாக்காளர்களுள் ஒரு சதவீதத்திற்கும் குறைந்தளவு வாக்காளர்களே தமது வாக்குரிமையைப் பயன்படுத்த முடிந்தது.

தமிழ் வாக்குகளை ஒடுக்குவதற்காக, ராஜபக்ஸவின் பிரச்சார இயக்கத்திற்கும் தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளுக்குமிடையில் தேர்தலுக்கு முன்னான ஓர் உடன்படிக்கை இருந்ததென்று விடாமல் செய்யப்பட்ட ஊடகக் குற்றச்சாட்டினால், 2007ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாராஞ்மன்றப் புலன் விசாரணை தொடர்பாக, வருட இறுதியில் எவ்விதத் தீர்வும் ஏற்படவில்லை.

மே மாதம் 10ஆந் திகதி, புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட கிழக்கு மாகாண சபைக்கான (EPC) தேர்தலை அரசாங்கம் நடத்தியது. ஜூன் மாதம் 4ஆந் திகதி, தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிள்ளையன், கிழக்கு மாகாண சபையின் முதல் அமைச்சராகப் பதவியேற்றார். தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகள் வன்செயல்களிலும் அச்சுறுத்தல்களிலும் ஈடுபட்டனரென்றும் ஒழுங்கற்ற செயல்களில் ஈடுபட்டனரென்றும் குற்றஞ்சாட்டி எதிர்க்கட்சிகளும் அவதானிப்புக் குழுக்களும் வாக்கெடுப்பை விமர்சனம் செய்தன.

ஒகஸ்ட் மாதம் 23ஆந் திகதி, வடமத்திய மாகாணத் தேர்தலிலும் சப்பிரகமுவ மாகாணத் தேர்தலிலும் அரசாங்கம் பெரும்பான்மை வாக்குகளைப் பெற்று வெற்றியீட்டியது. வாக்கெடுப்பிற்கு முன்னரான வாரங்களில், தேர்தலுடன் தொடர்புற்ற பாரதாரமான வன்செயல்கள் இடம்பெற்ற போதிலும் இரண்டு மாகாணங்களிலும் வாக்கெடுப்பு சுதந்திரமாகவும் நியாயமாகவும் நடந்ததென அவதானிப்பாளர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

225 உறுப்பினர்களைக்கொண்ட பாராஞ்மன்றத்தில் 14 பெண்களும் ஐந்து பெண் அமைச்சர்களும் உச்ச நீதிமன்றத்திலுள்ள 11 நீதியரசர்களுள் இரு பெண் நீதியரசர்களும் உள்ளனர். பாராஞ்மன்றத்தில் 34 தமிழர்களும் 24 முஸ்லிங்களும் இருக்கின்றனர். குறிப்பிட்டதொரு தொகை அல்லது குறிப்பிட்டதொரு நாற்றுவீத அரசியற் கட்சிப் பதவிகள்

பெண்களுக்கோ சிறுபான்மையினருக்கோ ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஏற்பாடு எதுவும் இருக்கவில்லை.

அரசாங்க ஊழலும் ஒளிவுமறைவற்று தன்மையும்

அரசாங்கத்தினுள் ஊழல்களுக்கு, சட்டம், குற்றவியல் தண்டனைகளை விதித்துள்ளது. எனினும், அரசாங்கம் இச்சட்டத்தை பயனுறுதிவாய்ந்த விதத்தில் நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. தண்டனை இல்லை என்ற விதிவிலக்குடன் அலுவலர்கள் அடிக்கடி ஊழல்சார் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர்.

அரசாங்க ஒப்பந்தங்களுக்கான கேள்விப்பத்திரம் கோரலும் கொள்முதற் செயன்முறையும் ஒளிவுமறைவற்றுனவாக இருக்கவில்லை. இதன் விளைவாக, கேள்விப்பத்திரக் கோரலிற் தோற்றவர்கள் அடிக்கடி ஊழற் குற்றச்சாட்டுக்களை எழுப்பினர். சிரே'ட் அலுவலர்கள், 2007ஆம் ஆண்டில் அரசாங்கத்தினால் நிறுவப்பட்டு, சகல இராணுவ சாதனங்களின் ஏக கொள்முதல் முகவரகமென அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட, ஸங்கா பணி வழங்கமைப்பும் தொழினுட்பங்களும் உட்படப் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட மருவிய பொதுக் கூட்டுத்தாபனங்களின் கூட்டலுவலர்களாக சேவை செய்தனர். சில பாதுகாப்பு ஒப்பந்தங்கள் வழங்கப்பட்டபோது, பெருமளவில் இலஞ்சங்கள் செலுத்தப்பட்டனவென விமர்சகர்கள் குற்றஞ்சாட்டினர். ஷமிஹரின் எயர்’ என்ற புதிய இழப்புச் சமாளிப்புப் பாதீட்டு விமான நிறுவனமொன்றை அமைப்பதற்கு அசராங்கம், அரச இளைப்பாற்றுச் சம்பள நிதிகளைப் பயன்படுத்தியது. கூட்டலுவலர்களாகச் சேவை செய்த பலர் இங்கும் கூட்டலுவலர்களாகச் சேவை செய்தனர். மே மாதம் 1ஆந் திகதி, ஷமிஹரின் எயர்’ நொடிந்து போனது. ஆனாலும், அதன் செயற்பாட்டை மீண்டும் ஆரம்பிப்பதற்கு, 2009ஆம் ஆண்டு வரவுசெலவுத்திட்டம் பல மில்லியன் டொலர்களை ஒதுக்கியது.

இலஞ்சம் அல்லது ஊழல் பற்றிய குற்றச்சாட்டுக்களைப் புலன் விசாரணை செய்யும் ஆணையம், 2668 முறைப்பாடுகளைப் பெற்றது. வருட முடிவில், இவற்றுள் 965 முறைப்பாடுகள் புலன் விசாரணைக்குட்பட்டிருந்தன.

அரசாங்கத் தகவல்களைப் பெறுவதற்குப் பொது மக்களுக்கு அனுகுதிறனை வழங்கும் சட்டம் எதுவும் இல்லை.

பிரிவ 4. மனித உரிமை மீறல்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுப் பற்றிய சர்வதேச நுண்ணாய்வு, அரசாங்கச்சார்பற்ற நுண்ணாய்வு என்பன பற்றிய அரசாங்கத்தின் மனப்பான்மை

அதிகரித்துவரும் அரசாங்க மட்டுப்பாடுகளுக்கிடையேயும் உள் நாட்டு, சர்வதேச மனித உரிமைகள் குழுக்கள் பல, தொடர்ந்து செயற்பட்டு, மனித உரிமைகள் சம்பந்தப்பட்ட வியங்களை நுண்ணாய்வு செய்து, தத்தமது முடிவுகளைப் பிரசுரித்து வருகின்றன.

பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட தடுத்து வைத்தற் கட்டிடங்களுக்குச் செல்வதற்கு வரையறையற்ற அனுகுதிறனை, சர்வதேச செஞ்சிலுவைக் குழுவிற்கு, அரசாங்கம் தொடர்ந்தும் வழங்கியது.

சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டம் தொடர்பான பயிற்சியில் உள்ளடக்க வேண்டிய வியங்களைச் சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைக் குழு வழங்கியதுடன், பாதுகாப்புப் படைகளுக்குப் பயிற்சியையும் வழங்கியது. இவ்வாண்டில், வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழிருந்த பிரதேசங்களில், சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைக் குழு, உடனல் கல்வி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை வழங்கியதுடன் சுகாதார உற்பத்திப் பொருட்கள், ஆடைகள், பொழுதுபோக்குச் சாதனங்கள் போன்றவற்றையும் சிறையில் தடுத்துவைக்கப்பட்டிருந்த வர்களுக்கு வழங்கியது.

நியதிச் சட்டத்திற்கிணங்க, இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணையம் (SLHRC) பரந்த அதிகாரங்களையும் வளங்களையும் கொண்டிருப்பதுடன், எந்தவொரு சட்ட நீதிமன்றத்திலும் அதைச் சாட்சியாக அழைக்க முடியாது¹ மேலும், அதனுடைய அரசு கருமங்கள் தொடர்பான வியங்களில் அதன் மீது வழக்குத் தொடரவும் முடியாது. எனினும், நடைமுறையில், இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணையம், தன் அதிகாரங்களை மிக அரிதாகவே பயன்படுத்தியது. 2006ஆம் ஆண்டு முதல், இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் யாழ்ப்பாணக் கிளைக்கு அறிவிக்கப்பட்ட, 200இற்கும் மேற்பட்ட சம்பவங்களைப் புலன் விசாரணை செய்வதற்கு எவ்வித நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை. முடிவுறா முறைப்பாடுகளின் பெருஞ்சுமையை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு வேண்டிய ஆளணிகளையோ, வளங்களையோ, இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணையம் போதிய அளவில் பெற்றிருக்கவில்லை. மேலும், அது, அரசாங்கத்தின் முழுமையான ஒத்துழைப்பையும் பெறவில்லை. இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணையம், புலன் விசாரணையைப் பொறுத்தளவில் முறை மன்று (நியாய சபை) போன்ற அனுகுழுமறையைப் பின்பற்றியது. குற்றப்புலனாய்வாளர் ஒருவர் மேற்கொள்வது போன்ற தொடக்க விசாரணைகளை மேற்கொள்வதற்கு அது மறுத்தது. 2007ஆம் ஆண்டு, டிசெம்பரில் தேசிய மனித உரிமைகள் நிறுவனங்களின் சர்வதேச ஒருங்கிணைப்புக் குழு, இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் பணியில் அரசாங்கத் தலையீட்டைச் சுட்டிக்காட்டி, இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணையத்தை வெறுமனே அவதானிப்பாளர் அந்தஸ்திற்கு மதிப்புக் குறைத்தது.

2004ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட, இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின், சித்திரவதைத் தடுப்புக் கண்காணிப்பு அலகு, போதிய அளவு நிதி இல்லாத காரணத்தினால், 2006ஆம் ஆண்டில், பயனுறுதி வாய்ந்த விதத்தில் தொழிற்படுதலை நிறுத்திக்கொண்டது.

2004ஆம் ஆண்டில், தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகள், மனித உரிமைகளுக்கான வடக்கு – கிழக்கு செயலகத்தை (NESOHR) உருவாக்கினர். மனித உரிமைகளுக்கான வடக்கு – கிழக்குச் செயலகம் நிறுவப்பட்ட நாள் தொடக்கம், அது காணி தொடர்பான பிணக்குகள் முதல் பிள்ளைகளை ஆட்சேர்த்தல் வரையான நூற்றுக் கணக்கான முறைப்பாடுகளைப் பெற்றது. தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளுடன் இது கொண்டிருந்த நெருங்கிய தொடர்புகள் காரணமாக, சில குழுக்கள் இதன் நம்பகத் தன்மையைப் பற்றிக் கேள்வி எழுப்பின.

மனித உரிமைகளுக்கான ஜிக்கிய நாடுகளின் உயர் ஸ்தானிகர், விரிவாக்கப்பட்ட பணிக்குழுவை நாட்டில் நிறுவுவதற்கும் நாட்டில் சுயாதீனமாக இயங்குவதற்கும் அரசாங்கத்திடம் அனுமதி கோரிய போதிலும் அரசாங்கம் தொடர்ந்து, அனுமதியை மறுத்து வந்தது.

பாதுகாப்பு அமைச்சர், அரசாங்க அலுவலர்கள், வெளி நாடுகளிலுள்ள ஸ்தானிகராலயங்கள் மனித உரிமைகள் பற்றிய அரசாங்கச்சார்பற்ற அமையங்களையும் ஜக்கிய நாடுகளின் குழுக்களையும் பக்கச்சார்பாக உள்ளனவென்று, கிரமமாகக் குற்றஞ்சாட்டின.

பிரிவு 5. பாரபட்சம், சமூகம் தொடர்பான மோசடிகள், ஆட்கடத்தல்கள்

பிரஜீகள் அனைவருக்கும் சம உரிமைகளைச் சட்டம் வழங்குகின்றது. அரசாங்கம், பொதுவாக நடைமுறையில், இவ்வுரிமைகளை மதித்து நடந்தது**Ē** எப்படியிருப்பினும், பாலடிப்படையிலான பாரபட்சங்களும் இன அடிப்படையிலான பாரபட்சங்களும் இடம்பெற்ற சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு.

பெண்கள்

இல்ல வன்செயல்களைச் சட்டம் தடை செய்த போதிலும், அச்சட்டம் பயனுறுதிவாய்ந்த விதத்தில் செயற்படுத்தப்படவில்லை. பாலியற் தாக்குதல், வன்புணர்ச்சி, கணவன் / மனைவி து'பிரயோகம் என்பன பெருமளவில் பரவியுள்ள பிரச்சினைகளாகும். சட்டமானது குறிப்பாக, பாலியற் து'பிரயோகங்களையும் சுரண்டலையும் அனுகுவதுடன், வன்புணர்ச்சி இடம்பெறும் சந்தர்ப்பங்களில், ஒப்புவான சான்றுச் சுமை, கடுமையான தண்டனைகள் என்பவற்றிற்கான ஏற்பாடுகளையும் உள்ளடக்கியிருக்கின்றது. வாழ்க்கைத் துணையினர், நீதி முறையான பிரிவு நிலையின் கீழ் இருந்தால் மட்டுமே, மணஞ்சார் வன்புணர்ச்சி ஒரு குற்றமாகக் கருதப்படும். பால்ரீதியான தாக்குதலுக்கு ஆளானோர் எதிர்நோக்கும் சில பிரச்சினைகளைச் சட்டம் சந்றுத் தளர்த்தக்கூடுமெனினும், பொலீஸ் துறையினரும் நீதித் துறையினரும் மேலும் நுண்ணுன்றுவளர்களாக நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று பெண்கள் அமையங்கள் பலவும் நம்புகின்றன. பொலீஸ் துறையிலுள்ள, பெண்களையும் பிள்ளையையும் பாதுகாப்பதற்கான பணியகம் (BPCW), பெண்கள் முன்வந்து முறைப்பாடுகளைச் செய்யும்படி தூண்டும் விதத்தில் பாடசாலைகளிலும் அடிமட்டத்திலும் விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை நடத்தியுள்ளது. எனினும், இப்பிரச்சினையை ஒழிப்பதற்கு உதவும் விதத்தில் பெண் பொலீஸாரை மேலும் அதிக அளவில் அமர்த்துவதில் அரசாங்கம் கவனஞ்செலுத்தவில்லை. பெண்களுக்கு எதிராகக் கொடுரமான வன்செயல்கள் பற்றி 723 முறைப்பாடுகளையும், 1908 சிறு குற்றச் செயல்கள் பற்றிய முறைப்பாடுகளையும் ஒக்டோபர் மாதத்தில் பெண்களையும் பிள்ளைகளையும் பாதுகாப்பதற்கான பணியகம் பெற்றது. 2007ஆம் ஆண்டு மட்டங்களுடன் ஒப்பிடும்போது, முறைப்பாடுகளில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது.

மோதல்கள் மீண்டும் ஆரம்பித்தமையினால், பாதுகாப்புப் படையினரால் மேற்கொள்ளப்படும் பால் நிலை அடிப்படை வன்முறைகள் அதிகரித்தன. இத்தகைய சம்பவங்கள் பற்றி ஒரு சில குற்றஞ்சாட்டுக்கள் மட்டுமே பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதால், புள்ளி விபரங்கள் கிடைக்கவில்லை. உதாரணமாக, பொருளாதார இன்னல்களால் வாடும் மற்றும் காணாமற்போன ஆண்களின் மனைவியர், துணை இராணுவத்தினரதும் பாதுகாப்புப் படை உறுப்பினர்களினதும் பால்ரீதியான சுரண்டல்களுக்கு இரையாகின்றனரென, வட மாவட்டங்களிலுள்ள மனித உரிமைகள் குழுக்கள் குற்றஞ்சாட்டுகின்றன.

பெண்களினதும் பிள்ளைகளினதும் பாதுகாப்பிற்கான பணியகத்தின் புள்ளி விபரங்களின் பிரகாரம், ஒக்டோபர் மாதத்தில் 253 வன்புணர்ச்சிச் சம்பவங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. வன்புணர்ச்சி, இல்ல வன்முறைகள் என்பன போன்றவற்றிற்காளானவர்களுக்கு உதவும் நெருக்கடி மையங்கள், சட்ட உதவி, ஆலோசனை வழங்குதல் என்பன போன்றவை, பொதுவாக வரையறைக்குட்பட்டிருந்தன.

விபச்சாரம் சட்ட விரோதமானதாக இருந்தபோதிலும் இது, இடம்பெற்றுக்கொண்டேயிருந்தது. பொலீஸ் பிரிவைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் சிலரும் பாதுகாப்புப் படைகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் சிலரும் இச்சம்பவங்களில் பங்குபற்றினர் என்றும் அல்லது, இத்தகைய சம்பவங்களைப் பொருப்படுத்தாது விட்டனர் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. நிரப்பந்தமாக வேலையில் அமர்த்துவதற்கென பெண்கள் கடத்தப்பட்டார்கள்.

பாலியல்தீயாகத் தொல்லை கொடுத்தல் குற்றவியல் தவறு. இதற்கு அதிகபட்சத் தண்டனை, ஐந்து வருடச் சிறைவாசமாகும். எனினும், அரசாங்கம், சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. பெரும்பாலும் பெண்கள், பாலியல் தொந்தரவுகளுக்காளாகினர்.

பெண்கள் அரசாங்கத் துறையில் தொழில் பார்ப்பதற்குச் சம சந்தர்ப்பத்தைச் சட்டம் வழங்குகின்றது. நடைமுறையில், தனியார் துறையில், பாரபட்சத்திற்கெதிரான சட்டப்பாதுகாப்பு பெண்களுக்கு இல்லை. சில சமயங்களில் சமமான வேலைக்கு, ஆண்களை விடப் பெண்களுக்குக் குறைந்த சம்பளம் வழங்கப்படுகின்றது. மேற்பார்வை சார்ந்த பதவிகளுக்கு பதவி உயர்வு பெறுவதில் பெண்கள் கடந்களை எதிர்நோக்கினர்.

முறைசார் தொழிற் சேனையில், ஏறத்தாழ அரைப்பங்கினராகப் பெண்கள் இருந்தபோதிலும் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் பிரகாரம், பெண்களுக்குக் கிடைத்த தொழில்களின் தரம், ஆண்களுக்குக் கிடைக்கும் தொழில்களின் தரத்தை விடக் குறைந்த தரம் உடையனவாகும். சமயாசமய, தாழ்ந்த சம்பளமுள்ள, தாழ் தீற்மைகள் வேண்டிய வேலைகள் தொடர்பாகவே பெண்களுக்கான தேவை நிலவியது. ஆரசியலில் பெண்களின் பங்குபற்றல், பாராஞ்சமன்றத்திலும் மாகாண சபைகளிலும் ஏறத்தாழ 5 சதவீதமாகும்.

தேசிய, குடியியல் குற்றவியல்சார் சட்டம் என்பவற்றின் கீழ், பெண்களுக்குச் சம உரிமைகள் உண்டு. எனினும், விவாகரத்து, பிள்ளைக்கட்டுக்காப்பு, மரபுரிமை உட்படக் குடும்பச் சட்டம் தொடர்பான பிரச்சினைகள் அந்தந்த இனக் குழுவிற்குரிய அல்லது சமயக் குழுவிற்குரிய வழமைச் சட்டங்களுக்கமையத் தீர்த்துவைக்கப்பட்டதனால், அது, நிகழ்நிலையில், அதாவது, நடப்பில் பாரபட்சத்தை ஏற்படுத்தியது. முஸ்லிங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய பெண்களைப் பொறுத்தமட்டில் விவாகஞ்செய்வதற்கு ஆகக் குறைந்த வயது 18 ஆகும். விவாகந் தொடர்பான முஸ்லிங்களின் வழமை விதிகளுக்கமைய, அவர்கள் 15 வயதில் மனம் செய்யலாம். சட்டம், பெண் உரித்தாளர்களின் உரிமைகளை நிறுவனமயப்படுத்தாததால், அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் செய்யப்பட்ட தீர்வுகளில், காணி தொடர்பாக சம உரிமைகள் பெண்களுக்கு மறுக்கப்பட்டன.

பிள்ளைகள்

சட்டத்தின்படி, ஜந்து வயதிற்கும் 14 வயதிற்கும் உட்பட்ட பிள்ளைகள் பாடசாலை செல்ல வேண்டும். பொதுக் கல்வி, வைத்தியப் பராமரிப்பு தொடர்பாக, விரிவான முறைமைகளை அரசாங்கம் வழங்கியது. பல்கலைக்கழகக் கல்வி வரையில் இலவசக் கல்வி வழங்கப்படுகின்றது. நோய்த் தடுப்பாற்றல் ஏற்படுத்துதல் உட்பட, உடனலக் கவனிப்பும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றது.

சட்டத்தின் கீழ், பிள்ளைத் து'பிரயோகம் பற்றிய வரைவிலக்கணம், பிள்ளைகளுக்கெதிரான பாலியற் பலாத்காரங்கள், பிள்ளைக் கடத்தல்கள், பிள்ளைகளைக் கொடுமைப்படுத்துதல் என்பன உட்படச் சகல செயல்களையும் உள்ளடக்குகின்றது. சுரண்டல் அடிப்படையில் வேலை செய்வித்தல், அல்லது, சட்ட விரோதமான செயல்களுக்குப் பிள்ளைகளைப் பயன்படுத்துதல், கட்டாயக் கல்விப் பிரமாணங்களை மீறும் வகையில் ஏதாவது நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுதல் என்பவற்றையும் சட்டம் தடை செய்கின்றது. பிள்ளைகளைப் போரில் ஈடுபடுத்துவதையும் உள்ளடக்கும் வகையில், அது, பிள்ளைத் து'பிரயோகத்தை வரையறை செய்கின்றது.

போதிய அளவு சட்டங்கள் இல்லை என்று கூறுவதை விட, சட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படாமையே பிள்ளைகள் சுரண்டப்படும் பிரச்சினைக்குக் காரணமென, அரசாங்கச்சார்பற்ற அமையங்கள் கூறுகின்றன. சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான வளங்களை ஒதுக்குவதை விட, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடனான மோதல்கள் முன்னுரிமை பெற்றன. எனினும், பொலீஸாரின், பெண்களையும் பிள்ளைகளையும் பாதுகாப்பதற்கான பணியகம் (BPCW), பிள்ளைகளுக்கும் பெண்களுக்கும் எதிரான குற்றச் செயல்களைப் பற்றிய புலனாய்வுகளில் ஈடுபட்டது. தேசிய பிள்ளைப் பாதுகாப்பு அதிகார சபை (NCPA), கல்வி, வைத்தியம், பொலீஸ், சட்டம் என்ற தொழில்வாண்மைத் துறைகளைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகளையும் உள்ளடக்கியது**எ** இது, நேரடியாக, ஐனாதிபதிக்குப் பொறுப்புடையது. ஐனவரியிலிருந்து ஒக்டோபர் வரை, பிள்ளைகளையும் பெண்களையும் பாதுகாப்பதற்கான பணியகம், கொடுரமான வன்செயல் குற்றங்கள் பற்றிய 888 முறைப்பாடுகளையும் பிள்ளைகளுக்கெதிரான 1,787 சிறு குற்றங்கள் பற்றிய முறைப்பாடுகளையும் பெற்றது.

பிள்ளைகளைப் பாலியல் து'பிரயோகத்திற்குளாக்கிய குற்றவாளிகளைத் தண்டிப்பதற்கு, மேலும் அதிக சர்வதேச ஒத்துழைப்பை அரசாங்கம் கோரியது. குறிப்பிட்ட மீறல்கள் பற்றிய வகைகளை அரசாங்கம் பதிவு செய்து அவற்றைப் பேணாவிட்டாலும், சட்டம், பிள்ளைகளுக்கெதிரான பாலியல் சார்ந்த மீறல்களைத் தடைசெய்கின்றது. 18 வயதிற்குக் குறைந்தவர்கள் பிள்ளைகள் என்று கருதப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக, பிள்ளைகள் பற்றிய இழிபொருள் செயற்பாடுகள், பிள்ளை விபச்சாரம், வர்த்தக நோக்கங்களுக்காகப் பிள்ளைகளைக் கடத்துதல் என்பன பாலியல் சார்ந்த மீறல்களுள் அடங்கும். இழிபொருள், விபச்சாரம் என்பன தொடர்பான மீறல்களுக்குத் தண்டனை, இரண்டு வருடங்கள் முதல் ஜந்து வருடங்கள் வரையான சிறைவாசமாகும். பிள்ளைகளைப் பாலியல் து'பிரயோகத்திற் காளாக்கியமைக்கான தண்டனை, ஜந்து முதல் 20 வருடங்கள் வரை அமையக்கூடிய சிறைவாசமும் எவ்வளவெனக் குறிப்பிடப்படாத தண்டமுமாகும். செப்டெம்பர் மாதம் வரையும் அரசாங்கம், 1,650 கோவைகளைத் திறந்திருக்கின்றது. இவற்றுள் 746 சம்பவங்கள், நியதிச்சட்ட வன்புணர்ச்சி உட்படப் பிள்ளைப் பாலியல் தாக்குதல்களுக்கும் பிள்ளைகளைச்

சுரண்டியமைக்குமான குற்றப் பகர்வுகளில் முடிவடைந்தன. வருட முடிவில், எஞ்சிய வழக்குகள் முடிவுறைதிருந்தன.

2004ஆம் ஆண்டு சனாமியைத் தொடர்ந்து, தேசிய பிள்ளைப் பாதுகாப்பு அதிகார சபை, அநாதைகளான பிள்ளைகளை அல்லது இடம்பெயர்ந்த பிள்ளைகளைப் பிள்ளைத் து'பிரயோகக்காரர்களிடமிருந்து காப்பாற்றுமுகமாக விழிப்புணர்வு இயக்கமொன்றை ஆரம்பித்தது. வியாபார ரீதியாகப் பிள்ளைகளைப் பாலியல் அடிப்படையில் சுரண்டுதல், உல்லாசப் பயணிகள் செல்லும் கரையோரப் பிரதேசங்களில் ஒரு பிரச்சினையாகவே இருந்தது. நாட்டில், வர்த்தகரீதியான பாலியல் சுரண்டலுக்கு ஏறத்தாழ 6,000 பிள்ளைகள் ஆளாகியிருக்கின்றனரெனத் தனியார் குழுக்கள் மதிப்பீடு செய்துள்ளன. வியாபார ரீதியாகப் பாலியல் சுரண்டல்களுக்குப் பெரும்பாலும் பிள்ளைகள் ஆளாவதற்கு, இலங்கை பிரஜைகளே பொறுப்பாவர். எனினும், வெளி நாட்டு உல்லாசப் பயணிகள், ஆயிரக் கணக்கான பிள்ளைகளை, குறிப்பாக, ஆண் பிள்ளைகளை வியாபார ரீதியான பாலியல் சுரண்டலுக்கு ஆளாக்குகிறார்கள் என்றும் இவர்களுட் பெரும்பாலானோர், ஆட்கடத்தல்காரர்களினால், விபச்சாரத்திற்குள் தள்ளப்படுகிறார்கள் என்றும் சர்வதேசத் தொழில் அமையமும் 'யுனிஸே:ப்'பும் கண்டறிந்துள்ளன. து'பிரயோகத்திற்கும் பாலியல் சுரண்டலுக்கும் ஆளான பிள்ளைகளுக்கு, நன்னடத்தை, பிள்ளை கவனிப்புச் சேவைகள் திணைக்களம் பாதுகாப்பு வழங்கி, உறையுள்களை வழங்கிய, அரசாங்கச்சார்பற்ற உள்ளர் அமையங்களுடன் சேர்ந்து பணியாற்றியது. பாலியல் உல்லாசப் பயணத்திற்கு ஆளாகக்கூடிய உல்லாசப் பயணப் பிராந்தியத்தில், அபாயத்திற்குள்ளாகக்கூடிய பிள்ளைகளுக்கு, உல்லாசப் பயணப் பணியகம், விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை நடத்தியது.

வர்த்தக தேவைகளுக்காக ஆட்கடத்தல்

வர்த்தகத் தேவைகளுக்காக ஆட்கடத்தலைச் சட்டம் தடை செய்கின்றது. வர்த்தகப்பாங்கான ஆட்கடத்தலுக்கான சட்டாரீதியான தண்டனை, இரண்டு முதல் 20 வருடங்கள் வரையான சிறைவாசத்தையும் தண்டத்தையும் உள்ளடக்கும். பிள்ளைகளை வர்த்தகப்பாங்கான கடத்தலுக்கான தண்டனை மூன்று வருடங்கள் முதல் 20 வருடங்கள் வரையான சிறைவாசமும் தண்டமுமாகும்.

இலங்கையிலிருந்து, வர்த்தகரீதியான ஆட்கடத்தல் நடைபெறுவதுடன், வர்த்தகப்பாங்காகக் கடத்தப்பட்ட ஆட்கள் இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டனர். இலங்கையைச் சேர்ந்த ஆண்களும் பெண்களும், பிரதானமாகக் கட்டிடப் பணியாளர்களாகவும் தொழிற்சாலைப் பணியாளர்களாகவும் இல்ல வேலையாட்களாகவும் மத்திய கிழக்கு சிங்கப்பூர், ஹோங்கொங், மலேஸியா, தென் கொரிய போன்ற நாடுகளுக்குச் சட்டாரீதியாக இடம்பெயர்கின்றனர். இவ்வாறு வெளி நாடுகளுக்குச் சென்ற ஒரு சிறு நூற்றுவீதத்தினர், நடமாட்டக் கட்டுப்பாடுகள், அச்சுறுத்தல்கள், உடல் ரீதியான அல்லது பாலியல் ரீதியான து'பிரயோகம் என்பவற்றிற்காளாகி விருப்பமின்றிச் சேவை செய்யும் நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். சட்ட விரோதமாக ஆட்சேர்க்கும் முகவரகங்கள், விண்ணப்பதாரர்களிடமிருந்து, அவர்கள் புறப்படுவதற்கு முன் பெருந்தொகையான பணத்தை அறவிட்டனர். இதனால், இடம்பெயர்ந்தோர் சிலர் கடனில் மூழ்கினர்.

தொழிலுக்காக வெளி நாடு செல்லும் ஊழியர்களைப் பாதுகாப்பதும் அவர்களுக்கு உதவுவதும், வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புப் பணியகத்தின் (BFE) பொறுப்பாகும். 2007ஆம் ஆண்டின் இறுதியில், ஏற்றதாழ 1.6 மில்லியன் இலங்கையர்கள் வெளி நாடுகளில் வேலை செய்தார்களென வெளி நாட்டு வேலைவாய்ப்புப் பணியகம் கணக்கிட்டது. ஆட்சேர்க்கும் முகவரகங்களுக்கு வெளி நாட்டு வேலைவாய்ப்புப் பணியகம் உத்தரவுச் சீட்டுக்களை வழங்கியது. வெளி நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்து தொழில் புரிவோரைப் பாதுகாப்பதற்கு வெளி நாட்டு வேலைவாய்ப்புப் பணியகம் மூன்று அலுவலகங்களைக் கொண்டிருந்தது: போலியான ஆட்சேர்ப்பு முகவர்களைத் திரிச் சோதனைக்குள்ளாக்கி, கைது செய்வதற்கான பொலீஸ் பிரிவு. ஊழியர்களின் முறைப்பாடுகளைத் தீர்த்துவைப்பதற்காக, வெளி நாட்டில் வேலை வழங்குவோருடனும் ஆட்சேர்க்கும் முகவரகங்களுடனும் இணக்கத்தை ஏற்படுத்தும் ஓர் அலுவலகம். உத்தரவுச் சீட்டு இல்லாமல் ஆட்சேர்க்கும் முகவர்களுக்கெதிராக விசாரிக்கும் வழக்குத் தொடுப்புப் பிரிவு. சட்ட விரோதமாக வெளி நாடுகளுக்குச் செல்வதிலும் முறையற்ற ஆட்சேர்ப்பு முகவரகங்களைப் பயன்படுத்துவதிலுமுள்ள ஆபத்துக்களைப் பற்றி எச்சரிப்பதற்காக, வெளி நாட்டு வேலைவாய்ப்புப் பணியகம், பிரசித்தப்படுத்தும் இயக்கம் ஒன்றை நடத்தியது. மீறுவோருக்கெதிரான பயனுறுதிவாய்ந்த செயற்படுத்தல்கள் இல்லாமையினாலும் துஷ்டிரயோகங்களுக்கான தண்டனைகள் தொடர்ந்து இடம்பெறாமையினாலும், சட்டத்திற்கு மாறான ஆனால், ஆதாயமுள்ள இந்நடவடிக்கை களிலிருந்து விலகி இருப்பதற்கு போதிய அளவு தூண்டுதல் இருக்கவில்லை. 2007ஆம் ஆண்டில் வெளி நாட்டு வேலைவாய்ப்புப் பணியகம், 8445 முறைப்பாடுகளைப் பெற்றது. இவற்றுட் பெரும்பாலானவை (38 சதவீதம்) சம்பளம் வழங்கப்படாமை பற்றியனவாகும்.

வீடுகளில் வேலை செய்வதற்காகவும் பாலியல்ரீதியான அடிமை வேலைகளுக்காகவும் பெண்களும் பிள்ளைகளும் வர்த்தகரீதியாகக் கடத்தப்படுகின்றனர் என்று அறிவிக்கப் படுகின்றது. இப்பிரச்சினையின் அளவு பற்றிய புள்ளி விபரங்கள் எதுவும் இல்லை. பால்ரீதியான வியாபாரச் சுரண்டலுக்காக, சிறு தொகையில் தாய்லாந்து, சீனா, ரீயா போன்ற நாடுகளையும் முன்னைய சோவியத் ஒன்றியத்தையும் சேர்ந்த பெண்கள் நாட்டிற்குள் கடத்தி வரப்பட்டனர்.

பிள்ளைகளை வர்த்தக நோக்கங்களுக்காகக் கடத்துதலை தடுத்தல் தேசிய பிள்ளைப் பாதுகாப்பு அதிகார சபையின் தலையாய பொறுப்பாகும். அதற்கென, கைது செய்யும் அதிகாரத்தைக் கொண்ட விசேஷான, பொலீஸ் புலனாய்வு அலகொன்று இருந்தது. இவ்வளகு, வர்த்தக நோக்கங்களுக்காகவும் பாலியல் சுரண்டலுக்காகவும் பிள்ளைகளைக் கடத்தலுக்கெதிராகப் போராடுதலைக் கவன மையமாகக்கொண்டிருந்தது. பிள்ளைகளைக் கடத்துவோருக்கெதிரான பல வழக்குகள், முடிவுறா நிலையில் பிள்ளைப் பாதுகாப்பு அதிகார சபையின் கையில் இருந்தது¹⁵ ஆனால், விசாரணைகள் எதுவும் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. நாட்டின் ஏனைய குற்றவியல் நடவடிக்கைகளைப் போலவே, ஒரு குற்றத்தீப்பைப் பெறுவதற்கு ஒரு தசாப்தம் வரை செல்லலாம். கடத்தலுக்காளான பிள்ளைகள் உட்பட துப்பிரயோகத்திற்குட்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு, பிள்ளைப் பாதுகாப்பு அதிகார சபை, நீர்கொழும்பிலும் களுத்துறையிலும் புனர்வாழ்வு மையங்களை நடத்தியது. இம்மையங்கள், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உறையுள், ஆலோசனை, சட்ட உதவி, வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டல் என்பவற்றை வழங்கின. பிள்ளைகளை, அவரவர்களுடைய குடும்பங்களுடன்

மீண்டும் சேர்ப்பதற்காக, நன்னடத்தைத் திணைக்களமொன்று பணிபுரிந்தது. வர்த்தக நோக்கங்களுக்காகக் கடத்தப்படுதலைப் பற்றிய அறிவையுட்டுவதற்காக, அரசாங்கம், விழிப்புணர்வு இயக்கங்களை நடத்தியது.

சந்தேகிக்கப்பட்ட கடத்தற்காரர்கள் அல்லது பாலியல் உல்லாசப் பயணிகள் தருவிக்கப்படுவோரைக் கண்காணிப்பதற்கு அரசாங்கம் தனது நிகழ்ச்சித் திட்டங்களைத் தொடர்ந்தது. சந்தேகத்திற்குரிய இணைய உரையாடு அறைகளைக் கவனிப்பதற்கான இயங்குமுறைக் கவனிப்புச் செயற் திட்டமும் இதில் அடங்கும்.

2007ஆம் ஆண்டில், ஐக்கிய நாடுகள் அமையத்தின் அனுசரணையின் கீழ் வைக்கியிலிருந்த போது, நமது நாட்டின் அமைதி காக்கும் படையினர், பாலியல் ரீதியாகப் பிள்ளைச் சுரண்டுதலுக்குப்படுத்தியமைக்காக இரண்டு அலுவலர்கள் உட்பட, 15 போர்வீரர்கள் குற்றவாளிகளைன்று, இராணுவத்தின், நீதிபதி வழக்குரைஞர் நாயகத்தின் விசாரணை மன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியது. சிலர், கெளரவமற்ற நீக்கத் தண்டனைத் தீர்ப்புக்குள்ளாயினர்⁵ ஏனையோர், முதுமுறை அல்லது பதவி வரிசை நிலை இழப்பு, படை வீரர் பாசறைக்குள் அடைத்து வைக்கப்படுதல், சம்பள இழப்பு, பொதுவான அலுவலர் கண்டிப்புக் கடிதங்கள் என்பன உட்பட, தண்டத் தொகையுடன், உடனடித் தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்படவிருந்தனர்.

இராஜாங்கத் திணைக்களத்தின் வருடாந்த, வியாபார நோக்கத்திற்காக ஆட்களைக் கடத்தல் அறிக்கையை www.state.gov/g/tip இல் காணலாம்.

வலதுகுறைந்தோர் (ஹனமுந்தோர்)

வலதுகுறைந்தவர் என்ற காரணத்திற்காக, எந்த ஒருவருக்கெதிராகவும் பாரபட்சம் காட்டுதல் சட்டத்தினால் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. எனினும், நடைமுறையில் தொழில்வாய்ப்பு, கல்வி, அரசாங்கச் சேவைகளை வழங்குதல் என்ற பரப்புக்களில் வலதுகுறைந்தோருக்கெதிராகப் பாரபட்சம் காட்டப்பட்டது. உடல், உளக் குறைபாடுகள் உள்ளோருக்கென, சமூக சேவைகள் திணைக்களம், எட்டுத் தொழிற் பயிற்சிப் பாடசாலைகளை நடத்துகின்றது. அது, தொழிற் பயிற்சி, பட்டதாரிகளுக்குத் தொழில் வழங்குதல் தொடர்பான ஒரு நிகழ்ச்சித் திட்டத்திற்கு அனுசரணை வழங்கியது.

செயற்கை உறுப்புச் சாதனங்களுக்கு பண உதவி வழங்குதல், வலது குன்றியவர்களை உள்ளடக்கிய, பொருள் வழங்குவோரிடமிருந்து கொள்வனவு செய்தல், என்பன உட்பட வலது குறைந்தோருக்கு உதவிய, அரசாங்கச் சார்பற்ற நிறுவனங்களுக்கு, அரசாங்கம், நிதி உதவி வழங்கியது. வலது குறைந்தோருக்காக அரசாங்கச்சார்பற்ற அமையங்களினால் நடத்தப்படும் 74 பாடசாலைகளையும் பயிற்சி நிறுவனங்களையும் அரசாங்கம் பதிவு செய்தது. 200,000 எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ள, தொழில் செய்வதற்குத் தகுதிவாய்ந்த, வலது குறைந்தோருக்குத் தொழில் தேடிக் கொடுப்பதற்கென, சமூக சேவைகள் திணைக்களம், தொழில் தேடித்தரும் அலுவலர்களைத் தெரிவு செய்தது. இத்தகைய முயற்சிகள் இடம்பெற்றபோதிலும் எதிர்மறையான மனப்பாங்குகள், சமூகம் தொடர்பான பாரபட்சம் என்பன காரணமாக, வலது குறைந்தோர் கடங்களை எதிர்நோக்கினர்.

நுழைதிறன் பற்றிய பிரமாணங்கள் காணப்பட்டன. எனினும், நடைமுறையில், கட்டிடங்களுக்குட் செல்வதற்கான நுழைதிறன், வலது குறைந்தோருக்கு அரிதாக இருந்தது. சமூக சேவைகள் திணைக்களம், வீடுமைப்புக்கான கொடைகள், சுய தொழிலுக்கான கொடைகள், வலது குறைந்தோருக்கான வைத்திய உதவிகள் என்பவற்றை வழங்கியது. 2007ஆம் ஆண்டில், திணைக்களம் வலது குறைந்தோருள்ள குடும்பங்களுக்கு ஏற்ததாழ 3000 ரூபாய்களை (27 டொலர்கள்) மாதாந்தம் உதவிப் படியாக வழங்குகின்றது. வருட இறுதியில், 2125 குடும்பங்கள் இக்கொடையைப் பெற்றன.

தேசிய / இன / இனத்துவச் சிறுபான்மையினர்

பல்கலைக்கழகக் கல்வி, அரசாங்க வேலை, அரசாங்கத்தினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட வேறும் வியங்கள் தொடர்பாக, முறையான நீண்டகால பாரப்சங்களுக்குத் தாம் ஆளாகிவந்திருப்பதாக, இலங்கைத் தமிழர்களும் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களும் கூறினார்கள். இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் பிரகாரம், வீடுமைப்புத் துறையிலும் தமிழர்கள் பாரப்சத்தை அனுபவித்தனர்.

நாடு முழுவதிலும் வாழும் தமிழ் மக்கள், குறிப்பாக, மோதல்களினால் பாதிக்கப்பட்ட, வடக்கிலும் கிழக்கிலும் வாழ்வோரைப் பாதுகாப்புப் படையினரும் துணை இராணுவத்தினரும் குறிப்பாகத் தமிழ் இளைஞர்களையும் மத்திய வயதுத் தமிழ் ஆண்களையும் அடிக்கடி தொல்லைகளுக்குள்ளாக்கி வருகின்றனர் என்று அறிவிக்கப்படுகின்றது.

பூர்வீகக் குடுமக்கள்

வேடர் எனப்படும் நாட்டின் பூர்வீகக் குடுமக்கள் ஆயிரத்திற்கும் குறைவாகவே உள்ளனர். இவர்களுட் சிலர், மரபுநியான தமது வாழ்க்கைப் பாணியைப் பேணி வாழ விரும்புகின்றார்கள். இவர்கள், பெயரளவில் சட்டத்தினால் பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள். அரசியல் வாழ்விலும் பொருளாதார வாழ்விலும் இவர்கள் பங்குபற்றுதல் தொடர்பாக, சட்டநியாக எவ்விதக் கட்டுப்பாடுகளும் இல்லை. எனினும், சட்ட ஆவணங்கள் இல்லாமை, பலருக்கு ஒரு பிரச்சினையாக இருந்தது. பாதுகாக்கப்பட்ட காட்டுப் பிரதேசங்கள் உருவாக்கப்பட்டமையினால், தாம் தமது நிலங்களிலிருந்து தள்ளப்பட்டனரென்றும், இதன் விளைவாகத் தமது பாரம்பரிய ஜீவனோபாயங்களைத் தாம் இழந்துவிட்டனரென்றும் சமுதாயங்கள் முறைப்பாடு செய்தன.

சமூகம் தொடர்பான ஏனைய தூபிரயோகங்களும் பாரப்சங்களும்

ஓரின சேர்க்கைசார் செயற்பாடுகளைச் சட்டம், குற்றவியற் தவறேன்கிறபோதிலும், இச்சட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. பெண் ஓரினச் சேர்க்கை, ஆண் ஓரினச் சேர்க்கை, பாலியல்நியாக ஆண், பெண் என்ற இருபாலார் மீதும் ஈடுபாடு கொள்பவர்கள், பால் மாற்றப் பிரச்சினைகள் தொடர்பாகப் பணிபுரியும் அரசாங்கச்சார்புறை அமையங்கள் சில, அரசாங்கத்தில் பதிவு செய்யவில்லை. அண்மை ஆண்களில், கொழும்பிலும் ஏனைய பிரதேசங்களிலும், பொலீஸார், ஆண் ஓரினச் சேர்க்கையாளர்களைத் தொந்தரவுக்குள்ளாக்கினர்; பணம்

அறவிட்டனர்^É அல்லது பாலியல் உதவிகளை நாடனர்^É அவர்களைத் தாக்கினர் என்று மனித உரிமைகள் அமையங்கள் அறிவித்தன.

எச்.ஐ.வி. தடுப்புச் சேவைகளை வழங்கியவர்களுக்கு எதிராக அல்லது எச்.ஐ.வி / ஏட்ஸ்ஸைப் பரப்பக்கடிய அபாயக் குழுக்களுக்கெதிராக உத்தியோகபூர்வமான பாரபட்சம் எதுவும் காட்டப்படாத போதிலும் இக்குழுக்களுக்கெதிராக, சமூகத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட பாரபட்சம் நிலவியது.

பிரிவு 6. தொழிலாளர் உரிமைகள்

அ. ஒன்றுகூடுவதற்கான உரிமை

முன்கூட்டிய அனுமதியின்றி, தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கங்களை அமைப்பதற்கும் தாம் விரும்பிய தொழிற்சங்கங்களிற் சேர்வதற்கும் சட்டம் தொழிலாளர்களுக்கு இடமளிக்கின்றது. தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் உரித்தில்லாத ஆயுதப் படைகளின் அங்கத்தவர்களும் பொலீஸ் அலுவலர்களும் இதற்கு விதிவிலக்காவர். எவ்ரேனும் ஏழு தொழிலாளர்கள், ஒரு தொழிற் சங்கத்தை அமைக்கலாம்^É ஒரு பட்டயத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்^É தலைவர்களைத் தெரிவு செய்யலாம்^É தமது கருத்துக்களைப் பிரசித்தப்படுத்தலாம். ஆனால், நடைமுறையில், தனித் தொழிற்சாலைகளின் முகாமையாளர்களினால் இத்தகைய உரிமைகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டன. அத்துடன், தொழிற் சங்கங்களைப் பதிவு செய்வதில், அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத் தாமதங்களும் நிலவின.

நாடு முழுவதிலுமின் ஏழு மில்லியன் மக்களைக்கொண்ட தொழிற்சேனையின் ஏறத்தாழ 20 சதவீதத்தினரும் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களின் தொழிற் சேனையின் 70 சதவீதத்தினருக்கு மேற்பட்டோரும் தொழிற்சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களாவார்கள். மொத்தமாக, ஒரு மில்லியனுக்கும் மேற்பட்ட தொழிற்சங்க அங்கத்தவர்கள் உள்ளனர். தனியார் துறையில், விவசாயமல்லாத தொழிற் சேனையில் கிட்டத்தட்ட 15 முதல் 20 சதவீதமானோர் தொழிற்சங்க உறுப்பினர்களாவர். பெரிய தனியார் வர்த்தக நிறுவனங்களிலுள்ள பெரும்பாலான தொழிலாளர்களைத் தொழிற்சங்கங்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. ஆனால், சிறு அளவிலான விவசாய நிறுவனங்களிலும் சிறிய வர்த்தக நிறுவனங்களிலும் தொழில் புரியும் தொழிலாளர்கள், தொழிற்சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களல்ல. பொதுத் துறை ஊழியர்கள் மிக உயர்ந்த வீதத்தில் தொழிற்சங்கங்களைச் சேர்ந்தோராவர்.

சட்டத்தின் கீழ், ஏற்றுமதி ஒழுங்குபடுத்தும் வலயங்களில் (EPZs) தொழிலாளர்களும் ஏனைய தொழிலாளர்களைப் போல, தொழிற்சங்கங்களைச் சேரும் உரிமை பெற்றவர்களாவர். ஏற்றுமதி ஒழுங்குபடுத்தும் வலயத் தொழிலாளர்களைச் சில தொழிற்சங்கங்கள் ஒழுங்கமைக்க முடிந்த போதிலும், இவ்வலயங்களில் தொழிற்சங்கங்களை அமைத்தல், மேலும் கடினமாக இருந்தது. இவ்வலயங்களில், தொழிற்சங்கங்களை அமைப்பதைத் தொழில் வழங்குவோர் சிலர், நலிவடையச் செய்ய முயல்வதே இதற்குக் காரணம். இதன் பயனாக, ஏற்றுமதி ஒழுங்குபடுத்தும் வலயங்களுள் தொழிற்சங்கங்களில் சேரும் தொழிற் சேனையின் வீதம் பத்து

சதவீதத்திற்கும் குறைவாகவே இருந்தது. 2007ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் வரையில், பத்துத் தொழிற் சங்கங்களுக்கும் குறைந்த தொழிற் சங்கங்களே குறுசுறுப்பாகச் செயற்பட்டன. வெளி ஆட்கள் இவ்வலயங்களுக்குள் நுழைவதற்கெதிராகத் தடைகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளமை இதற்கொரு காரணமாகும். முதலீட்டுச் சபையின் (BOI) பிரகாரம், 2007ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதத்தில், ஏற்றுமதி ஒழுங்கமைக்கும் வலயங்களிலுள்ள 264 தொழிற்சாலைகளுள், 33 தொழிற்சாலைகளின் தொழிற்சங்கங்கள் செயற்பட முயற்சி செய்துகொண்டிருந்தன. எனினும், இவை, 12 தொழிற்சாலைகளில் மட்டுமே முறைசார் விதத்தில் ஏற்றங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

பெரும்பாலான பெரிய தொழிற்சங்கங்கள் அரசியற் கட்சிகளுடன் இணைந்தவையாகும். இவை, அரசியற் செயன்முறையில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. எனினும், பொதுத் துறையிலுள்ள சில பிரதான தொழிற்சங்கங்கள் அரசியலிலிருந்து விடுபட்டுச் சுதந்திரமாகவே இயங்கின. வருடாந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்காத எந்தவொரு தொழிற்சங்கத்தினதும் பதிவை ரத்து செய்யும் அதிகாரம், சட்டப்படி, தொழிற் தொடர்பு, மனித வள அமைச்சிற்கு உண்டு. இக்காரணத்திற்காக மட்டுமே பதிவு ரத்து செய்யப்படலாம்.

பொலீஸ், ஆயுதப் படையினர், சிறைச்சாலைச் சேவையில் ஈடுபட்டுள்ளோர், அத்தியாவசியச் சேவையில் ஈடுபட்டுள்ளோர் தவிரந்த ஏணை சகல ஊழியர்களும் வேலை நிறுத்தம் செய்யும் உரிமை உடையவர்களாவர். ஆனால், அரசாங்கம், இச்சட்டத்தை ஒரு சீராக நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. ஊழியர்கள் தமது உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகத் தொழில் ஆணையர், தொழில்முறை மன்றம், உச்ச நீதி மன்றம் என்பவற்றில் முறைப்பாடு செய்யலாம். ஒத்திபொது மக்கள் பயன்பாட்டிற்கான எந்தவொரு சேவையோ, தேசியப் பாதுகாப்பிற்கு அத்தியாவசியமெனக் கருதப்படும் எந்தவொரு சேவையோ, பொது ஒழுங்கைப் பேணுவதற்கான சேவையோ, சமுதாயத்தின் வாழ்வுக்குத் தேவையெனக் கருதப்படும் எந்தவொரு சேவையோ, எந்தவொரு அரசாங்கத் திணைக்களமே அல்லது அதன் கிளையோ” ஜனாதிபதியினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டால், அப்பரப்புக்களில் வேலை நிறுத்தம் தடை செய்யப்படும். எந்தவொரு சேவையேனும் அத்தியாவசியச் சேவையென, இது வரை பிரகடனப்படுத்தப்படவில்லை.

அத்தியாவசியம் அல்ல என்று கருதப்படும் எந்தவொரு துறையிலோ, வேலை நிறுத்தம் செய்வோருக்கெதிராக வஞ்சம் தீர்க்கும் எந்தவொரு செயலையும் மேற்கொள்ளுதலைச் சட்டம் தடைசெய்கின்றது. எனினும், சில வேளைகளில், வேலை நிறுத்தம் செய்தமைக்காக ஊழியர்கள் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். 2007ஆம் ஆண்டில், ஏற்றுமதி ஒழுங்குபடுத்தும் வலயமொன்றில், தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதற்காகவும், வேலை நிறுத்தம் ஒன்றை ஒழுங்குபடுத்தியதற்காகவும் தொழிற்சங்க அலுவலர்கள் இருவர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டனரென நம்பத்தகுந்த மூலாதாரங்கள் அறிவித்தன.

வணிகத்திற்கு அல்லது அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகளுக்கு அச்சுறுத்தலாக அமைந்தன என்று உச்ச நீதிமன்றம் கருதிய, சில அபூர்வமான சந்தர்ப்பங்களில், பொதுத் துறைத் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவதற்காக, உச்ச நீதி மன்றம் தலையிட்டது.

கீழ் நீதி மன்றம் ஒன்றின் பணிப்பை, தொழிற்சங்கங்கள் அலட்சியம் செய்த பின்னர், 2006ஆம் ஆண்டில், கைத்தொழில் குழுவின் கூட்டுச் சங்கங்களின் கோரிக்கையின் பேரில் 2006ஆம் ஆண்டில் உச்ச நீதி மன்றம், கொழும்புத் துறைமுக தொழிற்சங்கங்கள் வேலை நிறுத்தம்

செய்யலாகாதனக் கட்டுப்படுத்தும் கட்டளை ஒன்றைப் பிறப்பித்தது. (தனது கோரிக்கையை, 2007ஆம் ஆண்டு அது மீளப் பெற்றுக்கொண்டது.) சர்வதேசத்தொழில் அமையத்தின், ஒன்றுகூடும் சுதந்திரக் குழுவிடம், தொழிற்சங்கங்கள் ஒரு முறைப்பாட்டைப் பதிவு செய்தன. துறைமுகங்கள், அத்தியாவசியச் சேவையில் அடங்கவில்லை என்றும், துறைமுகத் தொழிலாளர் மீது விதிக்கப்படும் தடைகள், சர்வதேசத் தொழில் அமையத்தின் தத்துவங்களுக்கு முரணானவை என்றும் 2007 ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் சர்வதேசத் தொழில் அமையம் எடுத்துக்கூறியது. சட்டாதியான செயன்முறையை விரைவுபடுத்தும்படியும், வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கு உள்ள உரிமை பற்றிய குழுவின் அவதானிப்புக்கள் உச்ச நீதி மன்றத்திற்கு அறிவிக்கப்பட்டமையை உறுதிப்படுத்தும்படியும், சர்வதேசத் தொழில் அமையம் அரசாங்கத்தைக் கோரியது. நாட்டின் அதி உயர் நீதி மன்றத்தில், நடவடிக்கைகள் முடிவுறா நிலையில் இருக்கும் போது, தொழிற் சங்கங்கள், வெளியகத் தாபனம் ஒன்றின் மூலம் நிவிர்த்தியை நாடக் கூடாதென்று, உச்ச நீதி மன்றம் கூறியது. சர்வதேசத் தொழில் அமையத்தின் முறைப்பாடு, உச்ச நீதி மன்றத்தையும் நாட்டின் சட்டத்தையும் மீறுவதாக அமைந்துள்ளதென நீதி மன்றம் விதித்தது. குற்றச்சாட்டுக்களைப் பரிசீலனை செய்வதற்குத் தனக்குள்ள தகுதி, தேசிய நடைமுறைகளுக்குட்பட்டவை அல்லவென்றும் தனக்குள்ள அதிகாரக் கட்டளையின்படி, சர்வதேசத் தொழில் அமையம் கையாளும் வியங்கள், அரசுக்களுக்கே உரித்தான வீச்செல்லைக்குள் வராதெனவும், சர்வதேசத் தொழில் அமையம், ஜான் மாதத்தில் பதிலிறுத்தது. எனவே, சர்வதேசத் தொழில் அமையம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளை உள் நாட்டு விவகாரங்களில் தலையிடும் செயலாகக்கொள்ள முடியாது. 2007ஆம் ஆண்டில் வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கான உரிமை பற்றிய சர்வதேசத் தொழில் அமையத்தின் விதப்புரைகள் இடம்பெற்றிருந்த போதிலும், அவ்வாண்டில், ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், வேலை நிறுத்தம் ஒன்றை முடிவுறுத்தும் விதத்தில் உச்ச நீதி மன்றம் நடந்துகொண்டது. நட்ட ஈட்டுப் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக, செப்டெம்பர் மாதத்தில் ஆசிரியர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தபோது, ஆசிரியர்களின் மனக்குறைகளை ஆராயும்படி, உச்ச நீதி மன்றம் அரசாங்கத்தைக் கோரி, வேலைக்குத் திரும்பும்படி ஆசிரியர்களைப் பணித்தது.

தலையீடின்றித் தமது நடவடிக்கைகளை நடத்திச் செல்வதற்குச் சட்டம், தொழிற் சங்கங்களுக்கு அனுமதி அளிக்கின்றது. அரசாங்கம், சமச்சீர்று விதத்தில் இதை நடைமுறைப்படுத்தியது. கூட்டவைகளை அமைப்பதற்குச் சட்டாதியாக, பொதுத் துறைத் தொழிற் சங்கங்கள் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால், இச்சட்டம், பொதுவாக நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. 16 வயதிற்கும் 21 வயதிற்கும் உட்பட்ட தொழிலாளர்கள், ஒரு தொழிற்சங்கத்தில் தலைமைத்துவப் பதவிகளை வகிப்பது சட்டத்தினால் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. தொழிற்சங்க அலுவலர்களும், அமைப்பாளர்களும் கைது செய்யப்படுதல், பொய்யாகக் குற்றஞ்சாட்டப்படுதல், மரண அச்சுறுத்தல்கள் விடுக்கப்படுதல் என்பன உட்பட, சட்டபூர்வமான தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக, எவ்வித அச்சமுழின்றித் தொந்தரவு செய்யப்பட்டு அவர்கள் அச்சுறுத்தப்பட்டார்கள் என்று சர்வதேசத் தொழிற்சங்கக் கூட்டுறைப்பு (ITUC) அறிவித்தது.

ஆ. ஒழுங்கமைப்பதற்கும் கூட்டாகப் பேரம் பேசுவதற்குமான உரிமை

கூட்டாகப் பேரம் பேசும் உரிமையைச் சட்டம் வழங்குகின்றது. எனினும், இதை, அரசாங்கம் நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. கூட்டு உடன்பாடுகள் யாவும் தொழிற் திணைக்களத்தில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். 2007ஆம் ஆண்டில், 66 கூட்டு உடன்பாடுகள் பதிவு செய்யப்பட்டன.

துனியார் துறைத் தொழிற் சேனையிலுள்ள முன்று மில்லியன் பேர்களில், 15 சதவீதம் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளோரை, இலங்கை, தொழில்தருநரின் கூட்டவை (EFC) தொழிலில் அமர்த்தியுள்ளது. பிரதானமாக சுற்றுலா, நிதி, பெருந்தோட்டங்கள், உற்பத்தி, சேவைகள் என்ற துறைகள் இதில் அடங்குகின்றன. பாரிய முறைசாராத் துறை அல்லது வெளி நாட்டு அல்லது அரசாங்க ஊழியர்களை, இலங்கை தொழில்தருநர் கூட்டவை அங்கத்தவர்களாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. இலங்கை தொழில்தருநர் கூட்டவையில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் 520 கம்பனிகளுள் கிட்டத்தட்ட அரைவாசிக் கம்பனிகள், தொழிற்சங்கங்களில் இடம்பெற்றுள்ள தொழிற்சேனையைக் கொண்டுள்ளன. இலங்கை தொழில்தருநர் கூட்டவையில் இடம்பெற்றுள்ள, ஏறத்தாழ 44 கம்பனிகள், தொழிலாளர்களுடன் கூட்டு உடன்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தன.

தொழிற்சங்கங்களுக்கு எதிராகப் பாரபட்சம் காட்டிய குற்றத்தைச் செய்த தொழில்தருநர், தொழிற்சங்கங்கள் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதற்காக வேலை நிறுத்தஞ் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களை மீள அமர்த்த வேண்டும். ஆனால், இவர்களை வேறு அமைவிடங்களுக்கு இடமாற்றஞ் செய்யலாம். தொழிற்சங்கங்களுக்கு எதிரான பாரபட்சம், தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டிய குற்றமாகும். ரூபா 20,000 (177 டொலர்) தண்டம் தண்டனையாக விதிக்கப்படலாம். கைத்தொழில் தகராறுகள் அதிகாரச் சட்டத்தின் 32A என்ற பிரிவின் கீழ், 1999 ஆம் ஆண்டின் பின்னர், நியாயமற்ற தொழில் நடைமுறைகளுக்காக, அரசாங்கம் எந்தவொரு கம்பனியின் மீதோ தொழிற்சங்கத்தின் மீதோ வழக்குத் தொடரவில்லை. எனினும், கூலிகள் சபை அதிகாரச் சட்டம், ஊழியர் சேமலாப நிதிச் சட்டம், பணி முடிவுறுத்தற் சட்டம், கைத்தொழிற் தகராறுகள் சட்டத்தின் ஏனைய பிரிவுகள் என்பன போன்ற பல்வேறு, ஏனைய தொழிற் சட்டங்களின் கீழ், சிலவற்றின் மீது வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. அத்துடன், சில ஊழியர்கள் புலன் விசாரணைக்குட்படுத்தப்பட்டிருந்தனர். நடைமுறையில், தொழில்தருநர்கள், கூட்டாகப் பேரம் பேசுவதற்காகத் தொழிற்சங்கங்களை ஏற்றங்கீரிப்பதில் அடிக்கடி, தாமதத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். தொழில்தருநர்கள், தொழிற்சங்கச் செயலாளர்களை இனங்காண்பதற்கும், அவர்களைப் பழிவாங்குவதற்கும், பணியை முடிவுறுத்துவதற்கும் சில சமயங்களில் அவர்களைத் தாக்குவதற்கும் அல்லது அச்சுறுத்துவதற்கும் இத்தாமதங்களைப் பயன்படுத்தினரென்று சர்வதேசத் தொழிற்சங்கக் கூட்டுணைப்பு (ITUC) அறிவித்தது.

பெரும்பாலான ஏற்றுமதிகளை ஒழுங்குபடுத்தும் வலய முயற்சிகளில், ஊழியர்களினால் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட தொழிலாளர் சபைகள், தொழிலாளரும் முகாமையும் பற்றிய பேச்சுவார்த்தைகளில் ஈடுபட்டன. முதலீட்டுச் சபையின் (BOI) வழிகாட்டல்களுக்கு இணங்க, அவர்கள், தொழிலாளர் - முகாமைப் பேச்சுவார்த்தைகளில் பங்குபற்றினர். 2007 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பரில், தொழிலாளர் சபைகள், 110 தொழிற்சாலைகளில் செயலார்வத்துடன் இயங்கின. தொழிலாளர் சபைகள், தொழிற்சங்கங்களின் நிலைமையை நலிவழச் செய்வதற்கும் பயன்படுத்தப்படாத வரையில் தொழிலாளர் சபைகள் கூட்டுப் பேரம் பேசவில் ஈடுபடுவதற்குப் பெற்றுள்ள உரிமையை, சர்வதேசத் தொழில் அமையம் அங்கீரித்தது. நலிவழச் செய்தல் இடம்பெற்றதென அரசாங்கச்சார்பற்ற அமையங்களும் தொழிற்சங்கங்களும் அறிவித்தன.

2007ஆம் ஆண்டில், ஏற்றுமதிகளை ஒழுங்குபடுத்தும் வலயங்களின், 264 முயற்சிகளில் மூன்று கூட்டு உடன்படிக்கைகள் மட்டுமே இயங்கிக் கொண்டிருந்தன. முதலீட்டுச் சபையும் தொழிற் திணைக்களமும் ஏற்றுமதி ஒழுங்குபடுத்தும் வலய தொழிற்சாலைகளில், தொழிற்சங்கங்களின் செயற்பாடுகளை ஊக்கங் கொடுத்து, ஊழியர் சபைகளை ஆதரிக்கின்றனவென்று, தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் குற்றஞ்சாட்டினர். ஏற்றுமதிகளை ஒழுங்குபடுத்தும் வலய தொழிற்சாலைகளுக்குள் தொழிற்சங்கங்களின் ஊழியர் சபைகளினதும் அரசாங்கச் சார்பற்ற அமையங்களினதும் அமைப்பாளர்களின் அனுகு தீர்ண் மட்டுப்படுத்தப்பட்டமை, ஒழுங்கமைக்கும் பணியைக் கடுமையாக்கியது.

முதலீட்டுச் சபையின் நெருக்குதலின் கீழ், தொழில் ஆணையர், தொழிற்சங்கங்களை ஏற்றங்கீகரிக்க மறுத்த, தொழில்தருநர் மீதோ, தொழிற்சங்கங்களுடன் கூட்டுப் பேர்ம் பேசுதலில் ஈடுபட மறுத்த தொழில்தருநர் மீதோ வழக்குத் தொடரத் தவறினாரென்று தொழிற் பிரதிநிதிகள் குற்றஞ்சாட்டினர். தகராறுகளைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு, பல கம்பனிகளை உள்ளடக்கிய பெரிய தொழிற்சங்கங்களினுடோக அன்றி, ஒரு கம்பனிக்குள்ளேயே செயற்படுதலை ஊழியர்கள் விரும்பினரென்று அரசாங்கம் கூறியது. பேச்சுவார்த்தைகளினுடோக எட்டப்பட்ட நிலையான கூலிகள், உயர் பணவீக்கத்தினால் பாதிக்கப்படும் என்ற அக்கறைகளினால், தொழிலாளர்கள், கூட்டுப் பேர்ம் பேச்சு உடன்பாடுகளை முன்னெடுக்கத் தயங்கினரென்று, முதலீட்டுச் சபைப் பிரதிநிதிகள் கூறினார்கள்.

இ. நிரப்பந்திக்கப்பட்ட உழைப்புக்கு அல்லது கட்டாய உழைப்புக்குத் தடை

நிரப்பந்திக்கப்பட்ட உழைப்பை அல்லது தனைக்கட்டின் கீழ் உழைப்பதைச் சட்டம் தடை செய்கின்றது. இருந்தாலும், இத்தகைய நடவடிக்கைகள் இடம்பெறுகின்றனவென்று கூறும் அறிவித்தல்கள் உண்டு.

ஈ. பிள்ளைகளைத் தொழிலில் அமர்த்துதல் தொடர்பான தடையும் தொழிலில் ஈடுபடுத்துவதற்கான ஆகக் குறைந்த வயதும்

பிள்ளைகள் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு ஆகக் குறைந்த வயது 14 ஆகும். வரையறுக்கப்பட்ட விதத்தில், குடும்ப விவசாய வேலைகளில் ஈடுபடுவதற்கு அல்லது தொழினுட்பப் பயிற்சியில், 14 வயதுக்கும் குறைந்த பிள்ளைகளைப் பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலர்கள் ஈடுபடுத்துவதற்குச் சட்டம் அனுமதி அளிக்கின்றது. உயிருக்கோ, உடல் அவயவங்களுக்கோ ஆபத்தை விளைவிக்கக்கூடிய எந்தவொரு பொது முயற்சியிலும், 18 வயதுக்குக் குறைந்தோர் வேலைக்கு அமர்த்தப்படலாகாது.

ஏற்றுமதி ஒழுங்குபடுத்தல் வலயங்களில், ஆடைத் தொழிலில் அல்லது வேறு எந்தவோர் ஏற்றுமதித் தொழிலிலும் பிள்ளைகள் அமர்த்தப்பட்டிருந்தார்களென்று கூறும் அறிக்கைகள் எதுவும் இல்லை. அறுவடைக் காலங்களில் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கைத் துறையிலும் பெருந்தோட்டமல்லாத விவசாயத் துறையிலும் சில வேலைகளில், பிள்ளைகள் உழைப்பதற்கு அமர்த்தப்பட்டனர். இந்நிலைமை ஒழுங்குபடுத்தப்படாத போதிலும் அல்லது ஆவணப்படுத்தப்படாத போதிலும் பல்லாயிரக்கணக்கான பிள்ளைகள், (14 வயதிற்கும் 18 வயதிற்கும் இடைப்பட்டோர்) நகர்ப்புற இல்லங்களில் வீட்டு வேலைகளில்

அமர்த்தப்பட்டுள்ளனரென்று மூலாதாரங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. வீடுகளில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்ட சில பிள்ளைகள், உடல்தீயான, பாலியல்தீயான, மனவெழுச்சிரீதீயான தீபிரயோகங் களுக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளனர் என்று அறிவிக்கப்படுகின்றது. பிள்ளைகளை வேலைக்கமர்த்துதல் குடும்பப் பண்ணைகள், கைவினைகள், சிறு வர்த்தக நிலையங்கள், சிற்றுண்டிச்சாலைகள், பழுதுபார்க்கும் கடைகள் போன்ற குடும்ப முயற்சிகளிலேயே அதிக அளவில் இடம்பெறுகின்றன.

தேசிய பிள்ளைப் பாதுகாப்பு அதிகார சபையே, பிள்ளைகளின் பாதுகாப்புப் பற்றிய செயற்பாடுகளை ஒருங்கிணைக்கும், கண்காணிக்கும் மத்திய நிறுவனமாகும். தொழிற் திணைக்களம், நன்னடத்தை, பிள்ளை கவனிப்புச் சேவைகள், பொலீஸ் என்பனவே பிள்ளை பற்றிய தொழிற் சட்டங்களைச் செயற்படுத்தும் பொறுப்புடையனவாகும். நோவெம்பர் மாதம் வரை, பிள்ளைகளை வேலைக்கமர்த்துதல் பற்றி 232 முறைப்பாடுகள் பெறப்பட்டன. இது, 2007ஆம் ஆண்டு மட்டங்களிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பைக் காட்டுகின்றது. வழக்காடல் தொடர்பான தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை. பராயமடையாதோரை வேலைக்கமர்த்துவதற்கான தண்டனை, ஏற்ததாழ 10,000 ரூபா (89 டொலர்) அல்லது 12 மாத சிறைவாசமாகும்.

49 தொழில்களை ஆபத்தானவையென அரசாங்கம் இனங்கண்டு பட்டியற்படுத்தியுள்ளது. இத்தொழில்களுள் 40, நிபந்தனையற்ற விதத்தில் 18 வயதிற்குக் குறைந்த பிள்ளைகளுக்குத் தடை செய்யப்பட்டுள்ளன. ஏனைய ஒன்பது தொழில்களும் தொடர்பாக, வரையறுக்கப்பட்ட விதிவிலக்குகள் உண்டு. எனினும், ஆண்டின் இறுதியில், செயற்படுத்தப்படுவதற்கான சட்டங்கள் எதுவும் இயற்றப்படவில்லை.

உ. ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வேலை நிலைமைகள்

ஆகக் குறைந்தளவு கூலி என்று தேசிய அடிப்படையில் எதுவும் இல்லையென்றாலும் தொழிற் தொடர்வுகள், மனித வள அமைச்சினால் நிறுவப்பட்ட 43 கூலி பற்றிய சபைகள், தொழிற் சங்கங்களுடனும் தொழில் தருநருடனும் கலந்தாலோசித்து, துறை அடிப்படையிலும் கைத்தொழில் அடிப்படையிலும் ஆகக் குறைந்தளவு கூலியையும் வேலை நிலைமைகளையும் நிறுவியுள்ளன. கூலிகள் பற்றி சபைகளின் கீழுள்ள குறைந்தபட்சக் கூலி, ஜூலை மாதத்தில் 5,750 ரூபாவாக (51 டொலர்) அதிகரிக்கப்பட்டது. குறைந்தபட்சக் கூலிக்கு மேலதிகமாக, கூலி பற்றிய சபைகளின் கீழ்வரும் ஊழியர்கள், 2005 ஆம் ஆண்டில், மேலதிகமாக, மாதமொன்றிற்கு, 1,000 ரூபாவை (9 டொலர்) பெற்றனர். இதன் மூலம் ஒரு மாதத்திற்கான குறைந்தபட்ச மொத்தக்கூலி 6,750 ரூபா (60 டொலர்) ஆகும். கூலிகள் பற்றிய சில சபைகள் விதித்துள்ள குறைந்தபட்சக் கூலிகள், அரசாங்கம் விதித்துள்ள குறைந்தபட்சக் கூலியை விட அதிகமாகும். எனினும், குறைந்தபட்சக் கூலிகள், ஒரு தொழிலாளியும் அவரது குடும்பமும் கொரவமான தரத்தில் வாழ்வதற்கு, எப்பொழுதுமே போதியதாக இருந்ததென்று கூறுவதற்கில்லை. பொதுத் துறையில் குறைந்தபட்சக் கூலி, கூலிகள் பற்றிய சபைகளினால் விதிக்கப்பட்டதை விட அதிகமாகும். முறைசாராத துறைத் தொழிலாளர்கள் உட்பட, கூலி பற்றிய சபைகளின் கீழ் வராத துறைகளிலுள்ள தொழிலாளர்கள், எந்தவொரு குறைந்தபட்ச கூலியின் கீழும் இடம்பெறவில்லை.

பெரும்பாலான முழுநேரத் தொழிலாளர்கள், ஒரு வாரத்திற்கு 45 மணித்தியாலங்களுக்கு மேல் (ஜந்தரை நாட்களைக் கொண்ட வேலை வாரம்) கிரமமாக வேலை செய்வதைச் சட்டம் தடை செய்கின்றது. ஒரு வாரத்திற்கான உச்ச மேலதிக வேலை நேரம் 15 மணித்தியாலங்களைப் பிராமணங்கள் வரையறுத்துள்ளன. மேலதிக கூலி வேலை நேரக் கொடுப்பனவு, கூலியின் 1.5 மடங்காகும். கைத்தொழிற் தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்பையும் ஆரோக்கியத்தையும் பல சட்டங்கள் பாதுகாக்கின்றன. ஆனால், இதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காகத் தொழில் அமைச்சின் முயற்சிகள் போதியதாக அமையவில்லை. சுகாதார, பாதுகாப்புப் பிரமாணங்கள், சர்வேதசத் தரங்களைப் பூர்த்தி செய்பவையாக அமையவில்லை. ஆபத்தான நிலைமைகளிலிருந்து ஒதுங்கிக்கொள்ளும் நியதிச்சட்டமுறையான உரிமை தொழிலாளர்களுக்கு உண்டு. ஆனால், பல தொழிலாளர்களுக்கு இது பற்றித் தெரியாது. அல்லது, இத்தகைய உரிமைகள் பற்றி அவர்கள் அக்கறை அற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அத்துடன், வேலை நிலைமைகளிலிருந்து ஒதுங்கிக்கொண்டால், தாம் தமது தொழிலை இழந்துவிடுவார்கள் என்றும் பயப்படுகிறார்கள். 682 அரசாங்கப் பரிசோதகர்கள் இருக்கிறார்கள். தொழிற் பரிசோதகர்கள், அறிவிக்காமல் விஜயம் செய்ய முடியாதென்பதனால், ஏற்றுமதி ஒழுங்கமைப்பு வலயங்களில் தொழில் பரிசோதனை போதியதாக இல்லையென சர்வதேசத் தொழிற்சங்கக் கூட்டுறைப்பு (ITUC) அறிவித்தது.

இடம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்களும் துஷ்பிரயோகங்களை எதிர்நோக்கினர். ஆட்சேர்க்கும் முகவரகங்கள் இடம்பெயர்ந்தவருக்கு குறிப்பிட்ட ஒரு வகையான வேலையைப் பற்றி வாக்குறுதி கொடுத்து விட்டு, பின்னர் வேலையை, தொழில்தருநரை அல்லது சம்பளத்தை ஊழியர் வந்த பிறகு மாற்றுகிறார்கள்.